SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. C. No. 144. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 30, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 30-го ЛИПНЯ 1993. Ч. 144. РІК С.

Пам'ятаймо про Україну!

ГРАБУЮТЬ УКРАЇНЦІВ З ДІЯСПОРИ

Сокаль (УНІАР). — В середу, 28-го липня, у Сокалі, Львівської области, жертвами розбійників стали українці з Австралії, які після 20-ох років прибули з візитою в Україну. Три особи в масках, погрожуючи ножем і пістолем, силоміць відібрали у них валюту та відеомагнетофон.

Уночі 25-го липня в Печерському районі Києва біля готелю „Національ" вкрадено авто „Мерцедес-бенц", що належить Міжнародному Інститутові Менаджменту і обслуговує позаштатного радника Президента України Богдана Гавриліишина, який приїхав з Швайцарії. Крім того, вже раніше повідомлено про кілька крадіжок авт чужоземних амбасадорів і консулів у Києві.

Згідно з повідомленням київського радіо 26-го липня, протягом доби в столиці України скоєно 37 злочинів, в тому числі сім убивств, п'ять тяжких поранень, що викликали смерть, дев'ять зґвалтувань, два розбійних напади, вісім пограбувань, три крадіжки тощо. А в сільських місцевостях крадуть головно зерно і бензину.

Крім згаданих злочинів, викрито також кілька груп які торгували наркотиками, затримано близько 270 осіб, з яких 20 прибули з різних країн СНД. Загалом, від початку цього року виявлено 10,000 злочинів, пов'язаних з наркотиками, сконфісковано 9 тонн наркотичної сировини. В торговельній мережі також виявлено багато порушень законів України.

У Нікополі, Дніпропетровської области, 23-го липня затримано комерційного директора малого підприємства „Синтез", у якого сконфісковано три мисливські рушниці, саморобний малокаліберний пістоль та пістоль „Берета" з патронами, п'ять гранат, снайперський приціл, два бронежилети, сигнальні патрони, ордени та медалі. Розпочато слідство для з'ясування джерел придбання зброї.

В Одесі з автомобіля „Сітроен", що належить громадянинові Швайцарії, економістові українсько-швайцарського підприємства „Гілмак" Урсу Веттштайнові, викрадено магнетофон, касети та одяг на суму 3,000 дол.

Думки голів різняться

Київ (УНІАР). — Тут 23-го липня голова Всеукраїнського Товариства „Меморіял" Лесь Танюк та співголова Товариства Політв'язнів і Репресованих Євген Пронюк різко скритикували голову редколегії документальної серії книг „Реабілітовані історією" академіка Петра Тронька. Вони вважають концепцію останнього щодо добору матеріялів для публікацій „прокомуністичною". Свої протести вони надіслали до Президента України і Кабінету Міністрів, оскільки проєкт фінансується державою.

Задоволено вимоги гірників

Червоноград (УНІАР). — В понеділок, 26-го липня, в Червонограді, Львівської области, відбулося виїзне засідання колегії Львівської Обласної Державної Адміністрації, на якому ухвалено рішення про підвищення заробітної платні працівникам вугільної промисловости, чого давно вимагали гірники. У праці колегії взяв участь представник Президента на Львівщині Степан Давимука.

ЗСА ПІДТРИМУЮТЬ ПЕРШІ КРОКИ УКРАЇНИ У РОЗМОНТУВАННІ ЯДЕРНОЇ ЗБРОЇ

Вашінгтон. — Офіційні чинники Пентагону підтверджують, що Україна розпочала демонтування деяких своїх ядерних ракет, зокрема ракет далекого засягу типу СС-19. Це на думку тих же офіційних чинників є для заспокоєння тих, які твердять, що Україна таки має намір затримати свій ядерний арсенал.

Все ж таки американські офіційні чинники уважають це першим кроком, хоч покищо Україна відмовилася від назначення точного речинця, до якого розмонтує свої більш модерні ракети типу СС-24. Україна також не обіцяла, що розмонтовані боєголовки із ракет СС-19 передасть під міжнародню контролю або Росії для остаточного знищення. Такий вступ має коротка вістка у щоденнику „Ню Йорк Таймс" з середи, 28-го липня, журналіста Майкла Гордона. Він пише, що Президент України Леонід Кравчук і міністер оборони ген. Костянтин Морозов заявили, що Україна позбудеться свого ядерного арсеналу, одначе зазначує, що Верховна Рада України ще цього рішення не схвалила, а деякі українські націоналісти хочуть, щоб Україна таки затримала малу кількість ядерної зброї.

Уряд президента Билла Клінтона старається підтримати Президента України та міністра оборони обіцянками збільшення економічної допомоги та військового співробітництва. Всі ці звідомлення Пентагону подано засобам масової інформації у вівторок, 27-го липня, після зустрічі ген. К. Морозова з секретарем Департаменту оборони Лесом Еспином. Офіційні чинники Уряду сказали, що ген. Морозов приобіцяв, що Україна розмонтує всі 130 ракет типу СС-19. Кожна із цих ракет є носієм 10 ядерних боєголовок. У заміну за добрий почин України Пентагон плянує дати Україні 175 міл. дол. допомоги саме для демонтації ядерної зброї. Ці фонди Конґрес ЗСА вже давно схвалив.

Крім цього ген. К. Морозов і Л. Еспин підписали договір про військову співпрацю, взаємовідвідини та допомогу Пентагону у переведенні військової індустрії України на цивільне виробництво.

На закінчення своєї вістки М. Гордон пише, що хоча Уряд президента Б. Клінтона намагається представити заходи України у сприятливому насвітленні, то деякі урядові чинники уважають, що головне рішення стосовно ядерного арсеналу України не буде зроблено аж після всенародного референдуму про діяльність Уряду України, який запланований на 26-го вересня ц. р.

Б. Єльцин звільнив з праці міністра безпеки

Москва. — Президент Росії Борис Єльцин звільнив з праці міністра безпеки країни Віктора Бараннікова. У понеділок, 26-го липня, Б. Єльцин оголосив йому догану, поклавши на нього частину відповідальности за недавні події на таджицько-афганському кордоні. Наступного дня президент взагалі усунув В. Баранникова за допущені порушення норм етики і серйозні прорахунки у праці.

День раніше Єльцин звільнив командуючого прикордонним військом Владіміра Шляхтіна. На засіданні Ради безпеки у понеділок президент обвинуватив Шляхтіна і Баранікова у невмінні координувати дії прикордонних військ і сил безпеки під час нападу на прикордонну заставу 13-го липня з боку Афганістану.

Політичний опонент Б. Єльцина, голова Верховної ради Росії Руслан Хасбулатов швидко зареагував на повідомлення про усунення Баранникова, виступивши з осудженням цього заходу. Він мав намір скликати Верховну раду і прийняти рішення поновити Баранникова на його становищі. Пресове агентство „Інтерфакс" навело слова Р. Хасбулатова, який обвинуватив „демократів" в тому, що вони намагаються зруйнувати правоохоронні органи, усуваючи з посад висококваліфікованих працівників.

Агентство ІТАР-ТАСС повідомило, що Єльцин збив докір Баранникову, що

(Закінчення на стор. 8-ій)

СОЛІСТИ КИЇВСЬКОЇ ОПЕРИ В УНДОМІ

Ню Йорк. — Український Народний Дім влаштовує концерт солістів Київської Опери ім. Т. Шевченка — тріо „Криниці", у складі якого — Ірина Симоненко, Олег Марцинківський та Анатолій Мамалига. Концерт відбудеться у середу, 4-го серпня о год. 6:30 вечора у великій залі УНДому, 140-142 Друга авеню в Ню Йорку. Під час імпрези О. Марцинківський та А. Мамалига розповідатимуть про життя української громади у Воркуті, Росія.

Датки — 10 дол. від особи.

У Женеві йдуть переговори щодо Боснії

Женева. — У вівторок, 27-го липня, після обіду в Женеві почалися переговори учасників конфлікту в колишніх югославських республіках. Перед відкриттям спільної конференції співголови координаційного комітету лорд Овен і Турвальд Стольтенберг мали зустріч з кожною делеґацією окремо, намагаючись з'ясувати їхні наставлення і вимоги, щоб віднайти шляхи і спрямувати їх на шлях компромісу.

При делеґаціях постійно працюють спеціяльні представники З'єднаних Стейтів і Росії — Реджиналд Бартолом'ю і Віталій Чуркін. Як повідомляє інформаційне агентство Ассошіейтед Пресс, лідер боснійських сербів Радован Караджич заявив, що не вірить у позитивні висліди переговорів, бо спілкуючись з офіційними особами зі ЗСА, зрозумів, що вони підтримують мусулман.

Р. Караджич приїхав до Женеви з мапами, на котрих уже визначені нові внутрішні кордони Боснії. Коментуючи рішення керівника боснійських мусулман Аліі Ізетберговіча домагатися збереження боснійської федерації, Р. Караджич сказав: „Ми навіть не будемо обговорювати такої можливости". А. Ізетберговіч, зі свого боку, заявив, що плян сербів і хорватів про поділ республіки на три суверенні держави його сторона відкине.

Тим часом Д. Овен і Т. Стольтенберг не приховують, що не мають альтернативних пропозицій, котрі могли б задовольнити і мусулман, і сербів, і хорватів. Не зважаючи на це, вони мають намір протримати провідників ворогуючих етнічних груп на переговорах аж до прийняття компромісового рішення.

Спостерігачі годяться в тому, що ці переговори є останньою спробою покласти край війні в Боснії, котра почалася 16 місяців тому.

У СВІТІ

СІМ ОПОЗИЦІЙНИХ партій Японії згодилися зформувати коаліційний уряд країни, тим самим позбавивши Ліберально-демократичну партію останніх надій залишитися при владі. Вона, як відомо, програла у недавніх парляментарних виборах, однак дотепер все ще пробувала схилити на свій бік лідерів центристських Нової партії і партії Сакігака та з їхньою допомогою створити правоцентристську коаліцію під керівництвом ліберал-демократів. Оскільки ЛДП зазнала поразки через корупцію на верхніх щаблях влади, ідеологи партії цими днями оприлюднили свою нову політичну програму, головною метою якої проголошується рішуча боротьба з корупцією.

П'ЯТИЙ ДЕНЬ ПІДРЯД ізраїльські літаки атакують бази антиізраїльських збройних формацій Гезболла і Фатаг на півдні Лівану. Згідно з останніми даними вже вбито 47 і поранено понад 200 ливанців. У вівторок, 27-го липня, об'єктом атак було місто Набатія, де щохвилини вибухало 30 ізраїльських бомб. Спостерігачі підкреслюють, що ситуація в Південному Ливані ускладнюється буквально з кожною годиною, особливо після того, як ізраїльське командування підвело свої війська до так званої буферної зони, щоб унеможливити наземні воєнні дії ізраїльтян. Тепер у Ливані перебуває понад 40,000 сирійських вояків.

У ВІВТОРОК, 27-го ЛИПНЯ, тобто в той самий день, коли в Женеві почалися тристоронні переговори щодо Боснії, серби, порушуючи досягнуте раніше домовлення, почали збройний наступ на укріплення мусулман в районі гори Зук. Вона є стратегічно важливим пунктом, який відкриє сербам дорогу на боснійську столицю, а у випадку успіху дозволить відразу загарбати всю західню частину міста і летовище, що до неї прилягає. Покищо оборонці Сараєва стримують сербський наступ. Спостерігачі є певні, що бої за гору Зук серби розв'язали навмисне, розраховуючи змусити мусулманських представників у Женеві прийняти вигідний сербам плян поділу Боснії.

ПОКИ ПРЕЗИДЕНТ Південно-Африканської Республіки де Клерк обговорює з лідерами політичних партій чорного населення, якою має бути Перехідна рада — новий урядовий орган з участю представників чорної більшости, котрий спільно з кабінетом де Клерка керуватиме країною до квітневих виборів наступного року, в містах і селах ПАР продовжує проливатися кров. Тільки у вівторок, 27-го липня, у висліді збройних сутичок між прихильниками Африканського національного конґресу і зулуської партії Інката загинуло 16 осіб. Західні дипломати висловлюють песимістичні прогнози щодо того, чи зможе Перехідна рада покращити ситуацію в країні.

ПРЕЗИДЕНТ НІКАРАҐУА Віолета Чаморро відкинула пропозицію опозиційних партій приспішити нові президентські вибори, заплянoвані на 1996 рік. Водночас її уряд дав до зрозуміння, що є готовий „скорегувати" свій економічний курс, щоб швидше вивести країну з політичної і соціяльної кризи.

ЦИМИ ДНЯМИ КУБА дуже скромно відзначила 40-ві роковини так званого „штурму казарм Монкада", від якого взяла початок комуністична кубинська революція. Перший раз у країні не відбулося ні воєнних парадів, ні демонстрацій. У день свята вийшла тільки одна газета — орган профспілок „Травахадорес". Всі інші щоденники не друкуються через брак паперу. У своїй редакційній статті „Травахадорес" пише, що „зовнішні сили поставили нашу революцію на межу загибелі, однак ми зробимо все, щоб врятувати її". Автори не пояснюють, хто є тими „зовнішніми силами" — ЗСА, які вже 30 літ застосовують ембарґо на торгівлю з Кубою, чи Росія, яка, втративши імперію, відмовилася дарувати більйони долярів на підтримку режиму Фіделя Кастро.

В ТУРКМЕНІСТАНІ офіційно проголошено, що в жовтні цього року республіка запроваджує національну валюту — манат. З цією заявою виступив президент Сапармурад Ніязов. Коментуючи рішення російського Центрального банку скасувати рублі, видруковані до 1993 року, С. Ніязов сказав, що цей крок зашкодив туркменській економіці і в цілому незалежності, однак Туркменістан не зверне зі шляху самостійного розвитку.

І. ДЕМ'ЯНЮК — ВІЛЬНИЙ

Єрусалим, Ізраїль. — Верховний суд Ізраїля відкинув смертний засуд обвинуваченого у воєнних злочинах Івана Дем'янюка.

Суд визнав, що Іван Дем'янюк не є садистичним вартовим з Треблінки „Іваном Грозним", який знущався над в'язнями коли їх вели на страту до газових камер. Ми виправдуємо під судного звинуваченого за його дії у концтаборі Треблінка", — зачитав головний суддя Верховного суду Ізраїля Меїр Шамгар. Він також зазначив, що судді застановлялися чи мають обвинуватити і судити І. Дем'янюка за можливі ним вчинені інші злочини тому, що є докази про службу І. Дем'янюка в інших таборах, зокрема у Собіборі. „Одначе ми не бачили можливости тримати його за інші злочини", — сказав той же суддя М. Шамгар.

Після прочитання рішення Верховного суду Ізраїля ніхто відразу не міг віддовісти, коли І. Дем'янюка звільнять з тюрми. І. Дем'янюк завжди твердив, що він невинний. Говорив він це тоді коли його арештували, на весь світ проголосив він це саме твердження після показової над ним розправи в Ізраїлі. „Питання про самого Дем'янюка є другорядним, важливим є, щоб наступне покоління пам'ятало", — заявив тоді речник міністерства закордонних справ Ізраїля Єгуд Гол. На відміну від тодішніх

І. Дем'янюк

видовищ, розгляд відклику І. Дем'янюка у Верховному суді Ізраїля проходив без розголосів, а телевізійним камерам було заборонено вступ на залю.

Після двох років розгляду відклику справа драстично змінилася, бо з розпадом СССР оборона отримала доступ до совєтських архівів, а там писалося про те, що „Іваном Грозним" був Іван Марченко.

І так гістеричні свідчення тих, що залишилися живими, які вже тоді Йорам Шефтель, адвокат І. Дем'янюка, уважав ненадійними, виказалися нічим іншим, як тільки бажанням покривдженого жорстокою долею людей помститися за свої та своїх близьких страждання навіть на невинному.

В АМЕРИЦІ

З УВАГИ НА ТЕ, що одна з найбільших фірм виробу компютерів — Ай-Бі-Ем — підрахувала свої втрати у першому кварталі цього року на 40 міл. дол., то вирішено її керівництвом застосувати драстичних засобів, щоб таке в майбутньому не повторилось. Новий директор підприємства Луі Ґерстнер, мол., у своїх намаганнях поліпшити існуючу ситуацію опублікував нову програму зменшення видатків підприємства на 8.9 біл. дол. Щоб здійснити свої пляни Ай-Бі-Ем позбудеться 60,000 робітників і ліквідацією декількох фабрик та фабричного обладнання.

У ВІВТОРОК, 27- го липня, Палата Репрезентантів схвалила 2.74 біл дол. на допомогу жертвам повені у центрально-західних стейтах країни. Після п'ятиденних дискусій перемогла думка, що допомога потерпілим громадянам є важливішою від зменшення державного бюджету. Виявляється, що ніхто з республіканців чи демократів не заперечував схвалення такої допомоги, але думки були поділені, коли йшлося про конкретне розподілення фондів — , як, де, коли і кому. Одначе схвалення передано Сенатові, де напевно не буде жодних перепон, як твердять політичні аналітики.

НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ у Міністерстві Закордонних Справ України, заступник міністра закордонних справ Борис Тарасюк повідомив, що амбасадор ЗСА в Україні Роман Попадюк закінчує свою дипломатичну діяльність в Україні. ЗСА вже підготували нову кандидатуру, одначе прізвища нового амбасадора Б. Тарасюк не подав, пояснивши це тим, що новоіменований амбасадор ще офіційно не затверджений Сенатом ЗСА.

КРАЙОВУ ҐВАРДІЮ ЗСА використовували у різних ситуаціях. Одначе в Пуерто Ріко вперше резервові частини Крайової ґвардії вже кількакратно виконували допоміжну службу поліції у поборюванні злочинств. Одначе критики уважають, що виконування такої служби Крайовою ґвардією є небезпечним кроком до мілітиризації демократичної спільноти.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона підготовляє новий плян для контролі зброї, який передбачає світову заборону виробництва матеріялів потрібних для ядерної зброї. Це тому, що у своїй передвиборчій кампанії Президент Клінтон обіцяв збільшити заходи стосовно припинення розповсюдження зброї масового винищування. Це проявилося також у дипломатичних заходах Вашінґтону, коли йдеться про Північну Корею та Україну. Одначе, прицілом нового пляну є такі матеріяли як уран і плутоній, які є конечними у виробництві ядерних боєголовок.

У ПОНЕДІЛОК, 26-ГО ЛИПНЯ, на серцевий удар у власній хаті у місцевості Фокс Чепел, недалеко Піттсбурґу, проживши 98 років помер Меттю Ріджвей, командир американських збройних сил у двох війнах. Шлях його військової кар'єри був позначений важливими подіями — інвазія Нормандії, керівник Об'єднаного штабу шефів американських збройних сил і керівник військ Організації Об'єднаних Націй в Кореї.

П. і Д. Куль пожертвували 1 міл. дол. на Інститут ім. Митрополита А. Шептицького

Оттава. — У п'ятницю, 11-го червня ц.р. у приміщенням Інституту Східньо-християнських Наук ім. Митрополита Андрея Шептицького при університеті св. Павла відбулася урочистість підписання остаточної угоди між Фундацією Інституту ім. Митрополита Андрея Шептицького і згаданим оттавським університетом. Сам інститут започаткований в Чікаго при Католицькій богословській академії в 1986 році. Український Католицький Єпископат Канади в 1989 році розпочав старання про перенесення цього інституту до Оттави та створив фундацію, яка має федеральний харитативний статус. Фундація має на меті зібрати кількамільйоновий фонд для закріплення діяльности цього інституту, який діє під моральним та фінансовим патронатом українських єпископів Канади. Тому при підписанні остаточної угоди були присутні не тільки президент фундації Євген Черевик з Вінніпеґу, адв. Ігор Бардин з Торонто і Петро Куль з Едмонтону, члени Дирекції, але також два Митрополити УКЦеркви в Канаді — Владики Михаїл Бздель і Максим Германюк.

З нагоди підписання угоди, Петро й Дорис Куль передали пожертву в сумі 1 міл. дол. для створення першої із заплянованих чотирьох катедр інституту — катедри Східньохристиянської Богословії й Духовности ім. Петра й Дорис Куль. Замітним є те, що відмінно від інших університетських катедр уфундуваних українською громадою, в цьому випадку весь капітал залишається в українських руках. Фундація інституту орудує грішми, а з наростаючих відсотків робить річні вплати університетові на вдержання професора-завідуючого катедрою. У всіх інших випадках у Північній Америці українські жертводавці мусіли віддати повну суму університетові.

Петро і Дорис Куль з Едмонтону — фундатори катедри Східньохристиянської Богословії при Інституті ім. Митрополита Андрея Шептицького в Оттаві.

Складаючи признання фундаторам катедри подружжю Кулям, директор-основник інституту о. д-р Андрій Чировський подякував жертводавцям не тільки за їхню велику щедрість, але й за їхнє довір'я до інституту і його наукової праці, та за те, що вони зрозуміли яким конечним є розвивати сильну українсь-

(Закінчення на стор. 8)

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year* — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і „money orders" виставляти на „Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Мирові переговори — переплітані війною

„Око за око — зуб за зуб" — проповідує Старий Завіт і цю немудру засаду, яку відкинув і натаврував християнізм, усе ще застосовує у своїй політиці Ізраїль. У минулому тижні з території Ливану, палестинці, підтримувані Іраком та Іраном, перевели кілька терористичних наскоків на територію Ізраїля, причому згинули сім ізраїльських вояків. У суботу 24-го і неділю 25-го липня ц. р. ізраїльські літаки й далекобійні гармати обстрілювали сумежний з Ізраїлем південний Ливан впродовж 15-ти годин. За твердженням авторитетного аґенства Ассошіейтед Пресс — це була найсуворіша ізраїльська відплатна дія від 1982 року. У „Ню Йорк Таймсі" з 26-го липня ц. р. на першій сторінці пишається велика світлина групи переляканих і змарганих арабських жінок у підземному бункрі, бомбардованого Ізраїлем містечка в Ливані. Прем'єр Ізраїля Їцак Рабін намагався злагіднити препогане враження цієї відплатної дії, заявивши, що прицілом ізраїльських бомбардувальників і гармат були тільки центри осідку арабських терористів. Ці останні відстрілювалися ракетами. У підсумку було по обох сторонах кільдесят вбитих і ранених.

У Вашінґтоні й інших столицях Західнього світу ця атака проти Ливану зробила гнітюче враження, як удар по мировій конференції у Женеві, де американський посередник намагається довести до якогось замирення між Ізраїлем та його арабськими сусідами. На цьому місці була вістка, що мирове посередництво Америки не має ніякого успіху, бо по обох сторонах — Ізраїля й арабів — існують екстремісти, що їх взаємосуперечні позиції внеможливлюють будь-який розумний компроміс. Ізраїль не хоче прийняти формулу „зворот окупованих земель в заміну за визнання і мир", знову ж араби ніяк не погоджуються переговорювати про замирення, поки Ізраїль не виречеться східньої частини Єрусалиму, де більшість становлять палестинці.

Це заворожене коло, що його ніяк не можна розірвати вірністю старозавітньому наказові —„око за око — зуб за зуб". Ізраїль виправдує свої відплатні атаки арґументом, що вони спровоковані арабськими терористами. Проблема страшенне заплутана, бо просто неможливо вирішити, хто тут „перший" завинив. Винний експансіонізм молодої ізраїльської держави й винна Америка, яка тому експансіонізмові сприяла, здвигнувши своїми доставами зброї могутнішу ізраїльську армію, аніж її мали всі разом арабські сусіди. Але часи змінилися і сьогодні відношення збройних сил на Близькому Сході теж не те, що колись. Змінилася теж політика Америки, яка прагне жити у згоді й приязні із арабськими країнами, які зорієнтовані на Захід, з Єгиптом і Савдійською Арабією у проводі. Можна дивуватися, як лідери Ізраїля легковажать собі риск отаких відплатних акцій, як ота з минулої неділі. Сповидний мир на Близькому Сході зберігається тільки тому, що в арабському світі нема єдности. Коли Ізраїль утотожнює мойсеєву віру з національністю, то мусулманізм аж ніяк не утотожнений з арабською расою, чи існуючими мусулманськими державами, бо Іран — це колишня Персія і Туреччина — мусулманська, але не арабська. І в самій арабській Лізі немає повної згоди і немає одностайного становища до Палестинської Визвольної Організації з її лідером Ясіром Арафатом.

Проблеми існують на те, щоб їх розв'язувати. На жаль, проблема замирення на Близькому Сході така складна і трудна, що вимагає дипломатів високо понад пересічну міру, — а їх немає. Тому Близький Схід став приповідковою бочкою пороху, яка в кожній хвилині може вибухнути, якщо котрась сторона перетягне струну. Билл Клінтон легковажив собі міжнародні справи, задовольнившись, що припинилася холодна війна. Але широкий світ не обмежується до території Европи. Колись і якось і ця проблема буде розв'язана — мирно або збройно.

КАРЛЬОС КОСТА, 20-річний студент з канадського міста Норт Йорку, який ще в дитинстві втратив обидві ноги, переплив озеро Онтаріо, поборовши 52 кілометри за неповні 33години. Коста став першим інвалідом і наймолодшою особою, що переплила Онтаріо. Коли він увійшов у воду поблизу села Ніяґара-он-Лейк, вона мала 20 градусів за скалею Цельзія. За час, що хоробрий юнак плив у напрямі Торонто, температура води понижувалася до 14 градусів.

Микола Бараболяк

УКРАЇНОЮ ПРОХОДИТЬ КОРДОН КУЛЬТУР — НЕБЕЗПЕКА!

Не можу сказати, що оцінка політичної ситуації в Україні кореспондента з Москви „Юес Нюз енд Ворлд Ріпорт" — Д. Стенґліна у статті „Висока ціна за свободу" в числі з 19-го липня ц. р. — необ'єктивна. Вона віддзеркалює дійсність. Оцю найболючішу для нас культурну різницю між українським заходом і сходом; патріотичний, незалежницький захід і радше байдужий щодо незалежности — схід. Стеґлін пише: „У серці індустріяльної східньої України, де велика економічна сила, яка може задушити державу успішними страйками, назріває почуття, що щось пішло не так як надіялось. Зле діється відколи Україна проголосила незалежність. Українці, які живуть у Донбасі, вважають, що націоналісти і колишні комуністи, що у проводі в Києві, з'єднали під гаслами незалежности сили, щоб штовхнути країну в економічну і соціяльну пропасть. Вони тужать за часами, коли існував СССР, коли кордони були відкриті, коли можна було відвідувати свояків у Ростові без кордонів".

Стенґлін наводить різницю між вуглекопами східніх і західних областей України. Він цитує шахтаря з Червонограду — Петра Лозинського який, висловився: „Ми бажаємо мати свою державу, треба потерпіти". Шахтарі Донбасу голосували за незалежністю у вірі, що під українською владою буде „більше ковбаси", та завелися, бо в Росії вона дешевша; тому протестують, бажаючи може не так приєднання до Росії, як привернення союзного статусу України. Автор не думає, що у такій настанові є різниця між росіянами-колоністами, а автохтонами. Всі вони вірили, що у вільній Україні буде більше тієї „ковбаси". Вони вважають, що її обдурили. Автор статті цитує слова Дмитра Павличка, який заявив, що хоч все те не дуже прикре, то з дійсністю не можна не рахуватися. Стаття закінчується заввагою, що в Україні панує переконання, що Росія чигає на нагоду підкорити собі Україну знову, чому сприяє те, що в Україні діє далі сітка партійців, індустріялістів і бюрократів, яка тримає усю владу на місцях. Коли владі у Києві не вдасться у короткому часі заспокоїти цих українських „східняків" (він має на думці населення східніх і південних областей — не центральних із Києвом) з „ковбасою" — вийде — на його думку — біда для України.

Ми цього свідомі. Ми розуміємо, що найбільшою перешкодою у будівництві української державности є різниця між патріотичною західньою частиною України і зрусифікованою південно-східньою. Ми звинувачуємо русифікацію. Це фактор. Але тут проблема ще глибша. Коли говоримо про русифікацію, маємо на увазі інтелектуальний процес. А це легше перебороти. Трудніше з культурною бар'єрою. А це те, що поділило Україну духово. Воно влізло у душі. А виполоти нарости з душі не так легко як з ума. Ми свідомі на поселеннях існування тієї бар'єри між поселенцями з України навіть після сливе півсторіччя співжиття поза Україною. Різниця культур — вагома запора.

Нещодавно згадав я у статтейці про збройні зудари у світі на тлі культурних різниць про погляди на тему культурних бар'єр проф. С. Гантінґтона, який накреслюючи у своїй статті у „Форейн Афферс" кордони культур, перерізав кордоном і Україну: західню зарахував до культури „Заходу", східню до культури „російського православ'я". Гантінґтон говорить про „слов'янське-православ'я", але видимо робить різницю між царгородським православ'ям, яке панувало і в Україні доки у 1686 р. не проковтнула його Москва. Мова про православ'я патріярха Філарета Романова, батька царя Михайла, який був „співцарем". Релігійне вірування стало в Росії політикою, секулярним віруванням, базою російського державотворення і самодержав'я. Там убито всяку віру крім у бога-царя.

Які наслідки тієї суцільности вартостей в Україні? Галичина, яка була найдовше підо впливами західньої культури, Волинь, що теж була, хоч не так довго, навіть Київщина, де залишилися наслідки впливів Заходу через Польщу (так поляки знущалися над нами, били тіло, але загартували дух!), нині культурний духовий Захід. Індустріяльна частина України, де Захід не досягнув, а Москва через „єдність віри" вповні духово проковтнула — нині культурна духова Росія. Чим скоріш визнаємо цю дійсність і придумаємо заходи, як цю частину Батьківщини вирвати з цієї духової неволі Росії, тим будучність України певніша. Ой, важко то, преважке, завдання. Вимагає великого розуміння дійсности, а головно такту, бо Москві таки вдалось породити там „гомо совєтікуса", людину духово зламану, яка не здатна у вирішальний момент творення власної держави думати

(Закінчення на стор. 7-ій)

Юрій Віташ,
Київ

Спомин

Народився 8-го серпня 1951 року в селі Китайгороді Царичанського району на Дніпропетровщині.

...За хатою — терновслив, а на обрії — три козацькі церкви. Відлік всього — від них. Дитинство — мій всесвіт, моя антологія, і повертаюся я тепер в нього не в ретроспекціях, а в якомусь внутрішньому.

Якими духовними маніврами не блукав би протягом життя (а це були насамперед філософія екзистенціялізму та ідеологія контркультури) — а все притягувало до берега, до суворого хліба, до села, до берега, до Бога.

...У дитинстві бабуся навчала мене про речі релігійно-останні, про те, що прийде опісля нас. Найстрашніше було слухати про кінець світу. „Як це так, що вже нічого не буде і світу не стане?" — думав хлоп'ям. Мені хотілося, щоб хоч трішки лишився Бог і щоб існувало далі на світі моє село і звичайно, я.

Уявляв собі золотавий туман у безодні, де вже немає нічого в просторі ані вгорі, ані внизу і серед тієї безодні — три свої козацькі храми — церкву Успення, Святого Миколая та Святої Великомучениці Варвари.Вони ніби висіли. Вони були самодостойними. Кінець світу був не для них.

...Дізнався від бабусі, що за спиною людини стоять два янголи — добрий та злий. І коли людина чинить зло, злий янгол радіє, а добрий засмучується. Тих янголів боявся. Пізніше про щось подібне писав Сартр.

У горобині ночі було боязко. Ніби то не грім говорив, а хтось страшенний кричить і вічний — Бог Старого Завіту. За вікном кущі бузку і дощ, а в хаті коло ікони Богородиці — лямпадка і бабуся молиться: „Свят, свят, свят Господь Саваот". Мені відкривається глибинний, потаємний зміст підтексту життя, його безодні, позаморальне, тло буття.

Вгорі, на іконостасі нашої вже не раз до того пограбованої церкви Успення бляшані пофарбовані жовтою фарбою шестикутні зірки. На Великдень слухав спів хору та й вдивлявся в них. Надто сильними виявилися ті з бляхи пофарбовані зірочки, якщо світло від них доходить та освітлює шлях мені й досі.

Село, далі — річка, ліс.

1961 року (мені було 10 років) брутально зліквідовували останню діючу церкву села. Плач, прокльони жінок, які намагалися врятувати ікони, книги та рушники — і якийсь розлитий справжній апокаліпсис в повітрі. Церковне начиння вивезли безвісті. То був у моєму житті Апокаліпсис перший. (Але — неправда: прокльонів не було. Був страх і покора).

Релігійність для мене — не самообмеження та фарисейство, а причетність до глибини, до голосу Сущого. Авраам послухав Бога і поклав на жертовник сина. Проте Бог зупинив руку Авраама. Але то була вже винагорода.

Все моє — зі мною. Намагався орієнтуватись на „скарби нетлінні", а вони знову ж таки там, в селі, в дитинстві, коло храмів, в лісах над Оріллю. Та ще в руках матері.

А де мої скарби, там моє і серце.

...Згодом стало жити важко, надто важко. Світ Духу не любить. Тоді в думках повертаюся на духову батьківщину.

...Терновслив за хатою, аж ось від церкви йде чоловік. Впізнаю.

— Куди йдеш, Господи?

— Йду в Рим, щоб знову бути там розіп'ятим на хресті.

Піду замість Нього, піду за ним, піду до себе.

Іван Фур

ЯКБИ МИ БУЛИ МИ!

Українська кредитова кооператива „Самопомочі" в Ню Йорку жертвувала на Український Музей у Ню Йорку 100,000 дол. („Свобода" з 1-го липня 1993 року). Це дуже радісна і похвальна вістка. Ця кредитова кооператива широковідома зі своєї жертвенности на народні цілі.

Знов Український Народний Союз повідомив, що на стипендії нашій молоді призначив 116,300 дол. Це також радісна і корисна вістка для нашої молоді і громади.

І з цієї нагоди насуваються думки, „якби ми були ми", то скільки тих по 100,000 можна було б мати на наші потреби — наукові, культурні, виховні, громадсько харитативні й інші.

У наших громадах на цьому терені маємо 25 кредитових кооператив „Самопомочі", які разом об'єднують 63,530 членів зі загальною сумою ощадностей на 887,719,900 дол. Пересічно кожна кредитівка об'єднала 2,541 членів зі загальною сумою ощадностей коло 14,000 дол. Усі ці кредитівки працюють для наших громадян, одні краще інші слабше, залежно від кількости об'єднаних членів і зібраних фондів. Кожна з тих кредитівок жертвує на наші народні потреби залежно від своїх спроможностей і тому вони заслуговують на вдячність, співпрацю і підтримку нашої громади.

Ми горді за нашу найстаршу і найбагатшу установу Український Нарбдний Союз, який гідно репрезентує і заступає, вже близько сто років українську громаду на цьому терені, який дуже багато зробив і далі робить для добра і користи для української громади тут в діяспорі і Україні. Ці кредитівки, УНС й інші братські союзи — це наша гордість, наш престиж, ми хвалимося ними. Як сьогодні ми виглядали б без них??

Та незважаючи на це — сила нашої еміґрації лишилася далеко позаду інших етнічних груп. Брак у нас матеріяльних засобів гальмує нашу політичну, наукову і виховну працю, бо фонди, що збираємо дрібними датками — не вистачають.

Маємо дві громадські централі, вони нас репрезентують, відбувають свої конгреси, наші націоналістичні угрупування відбувають також свої великі збори, але господарсько економічного конгресу ми ще не відбули і навіть ніхто не плянує його колись відбути. Цілістю нашими господарськими проблемами ми не займаємося, не дискутуємо над цими проблемами, не маємо господарського економічного центру і журналу, який студіював би і розробляв би проблеми народного господарства, інформуючи громадянство про окремі ділянки їхнього вияву та спрямовуючи на правильний шлях.

Перед кількома роками наша громада покликала Конференцію Українських Фінансових Установ Америки (КУФА) для координації української фінансово-господарської політики, але після кількох спільних засідань і нарад ця конференція перестала існувати.

Говоримо, що нас, українців, на цьому терені біля 2 мільйони, та не говорім про мільйони, а візьмім реальну кількість 500,000, але тих тисячів немає ані в наших кредитівках, ані Українському Народному Союзі, ані в інших братських союзах. Український Народний Союз за час свого 100-річного існування і праці, ані кредитівки „Самопомочі" за понад 40-річний час не об'єднали однієї п'ятої кількости, себто 100,000 членів. Не можемо нарікати, що ці установи не ведуть організаційних акцій, що ці тисячі наших громадян не знають про їх існування, вони знають, що про ці установи пише преса, говориться на різних зборах, нарадах, але громада глуха і байдужа на ці заклики. Прикро, що навіть деякі наші священики гроші, що їх заробили і посклали миряни для наших церков, депонують у чужих банках, а не українських кредитових кооперативах. Також багато наших професіоналістів є поза нашими фінансовими установами. Мільйонами наших грошей збагачуємо інші національні групи, підносимо їхній престиж, культуру і впливи на цьому терені. Дивуємося, що чужинці нас не розуміють і не підтримують наших слушних домагань, тоді коли ми самі себе не розуміємо, не співпрацюємо, з недовір'ям і підозрінням ставимося до наших фінансових і забезпеченевих установ і їх оминаємо.

Бо хіба ясно, що чим краще упорядковане господарсько-економічне життя, чим ширші кола громадянства беруть в ньому участь, тим кращі матеріяльні і культурні надбання. Треба нам усвідомити, що господарські проблеми — це справа не лише тих, що їх організували і провадять, але це справа нас усіх, цілої нашої громади. Без розбудови наших кредитівок, братських союзів, купецтва і промислу на цьому терені, ми, як окрема

(Закінчення на стор. 7-ій)

Світлана Кузьменко

* * *

У чужинному місті давно я живу.
Його навіть і рідним я іноді зву.
Не люблю: що із нього не видно зорі,
Тьмяно блимає світло міських ліхтарів.
Гуркотіння моторів і скреготів гальм.
Нуклеарно-модерної музики гам
І нервозности в кожному кроці його.

Та я звикла до міста мого-не мого.

Полюбила у ньому пульсуючий рух,
Вічний клич до змагань, із відважністю гру,
Його ритм, його темп, що вирує життям,
І так легко нікому я їх не віддам.
Чуже місто впустила я в долю свою
І здається мені, вже його і люблю.

(Із збірки поезій „Вічний проростень")

МОВА ПРО „ВЕСЕЛКУ"

(Під таким заголовком у місячнику українського шкільництва „Жива Вода", який виходить у Києві під редакцією Дмитра Чередниченка, появилося в числі за травень 1993 року інтерв'ю Оксани Верес із довголітнім редактором „Веселки" Володимиром Барагурою)".

I

Це інтерв'ю з'явилося через листування. Так би мовити: інтерв'ю на відстані. Багатолітній головний редактор дитячого журналу „Веселка", що виходить в Америці з 1954 року, ласкаво згодився відповісти на кілька наших запитань. Та перед початком розмови познайомимо наших читачів із самим редактором — Володимиром Барагурою. Отож народився Володимир Барагура 1910 року в Немирові на Західній Україні. Закінчив гімназію в Яворові, університет у Львові (вивчав слов'янські літератури), здобув ступінь маґістра. Вчителював у гімназіях Стрия та Яворова. Опинившись на еміґрації, вивчав славістику та журналістику у Віденському університеті, щоб здобути докторат. Але не встиг, довелося виїхати до Америки. Видав кілька прозових книг: „Меч і книга", „Калиновий міст", „Воєнні переживання сірої людини", також літературознавчі есеї, доповіді про побратимів по перу. Володимир Барагура як людина, що добре знає стан дитячої літератури в діяспорі, радо відгукується на прохання з України—то порадами, то довідковими матеріялами. За все це, як і за інтерв'ю, належить щиро подякувати Володимирові Барагурі.

— Серед еміґраційних журналів для дітей журнал „Веселка" досить помітний. І, певно, найстаріший — йому пішов 39-ий рік. Як же він зароджувався й „ставав на ноги"?

Відповідь В. Барагури: Журнал виходить від 1954 року. Було нас початково троє членів редакції — Богдан Гошовський, найкращий знавець дитячої літератури, хоч сам писав мало, але був видавцем і редактором ще за часів польської окупації Галичини. Ми спільно студіювали у Львові й він „втягнув" мене в працю для дітей. На еміґрації жив у Канаді. Другим членом редколеґії був письменник, педагог Роман Завадович, один із найкращих наших дитячих авторів у всеукраїнському маштабі. Жив у Чикаґо. Я жив і досі живу в Ню Йорку й на мене впала відповідальність координувати на місці праці редакції. Матеріяли перед публікацією мандрували до всіх трьох членів редколеґії. Те саме з авторами й ілюстраторами, які були розвіяні по всіх країнах так званого „вільного світу".

— Розкажіть, будь ласка, про цих авторів та ілюстраторів?

— На жаль, ми працювали в таких ненормальних видавничих умовинах, що не було змоги вести реєстратоавторів, даних про них, фото тощо. Вся наша праця велася у приватних помешканнях. Всі ми — редакція і співробітники, були розсипані по всьому світі. Не було секретарки, щоб займалася біографічними даними та архівом. Але тоді були добрі автори й першорядні мистці, і всі ідейні люди, які погодилися, як і ми, редакція, працювати за „символічну" винагороду, за яку працюємо й досі. Тільки в скромному складі — Завадович і Гошовський померли, залишився я, автори теж здебільша покійні або хворі, старшого чи похилого віку. Залишилися Світлана Кузьменко, Ганна Черінь, Валентина Юрченко, Леся Шанта та ще дехто. Та й з ілюстраторами скупо, добрі або померли, або знемощілі, а молоді незацікавлені, необізнані ні з нашим фолкльором, ні побутом, ні історією. Такі величини як Петро Андрусів (баталіст) Микола Бутович, Петро Холодний померли. Едвард Козак помер, а молодші привикли до високих гонорарів.

— Здається, ваше покоління до мистецької праці йшло через тяжку фізичну роботу? Пам'ятаєте, як згадує про ті часи у своєму життєписі Роман Завадович: „Під час роботи я дотепно міркував собі: бачив я в Німеччині таблиці на домах, де жив і творчо працював той чи інший поет. Я б радив примістити щось подібне в Америці: „Тут чистив підлоги відомий український поет чи письменник Н. Н"?

— Так, ми, тобто початкові працівники в ділянці дитячої літератури, хоч тяжко працювали на прожиток, проте були сповнені сил, енерґії, ентузіязму, почуття національно-громадського обов'язку. Я особисто початково працював фізичним робітником, поки вивчив англійську мову. Те саме дружина, а треба було заробити на прожиття чотирьох осіб — дві доні. Я витрачав на заробітну працю 11 годин, а треба було ще ходити на вечірні курси англійської мови, вести товариське життя, займатися дітьми, так що на працю для „Веселки" я мав тільки вечірні й нічні години та два дні відпочинку, коли не працював заробітково. Згодом я отримав працю в Колумбійському університеті в адміністративному секторі, дружина закінчила торговельні курси й працювала в великій фірмі. Працювали ми теж громадсько, дружина в Союзі Українок як пресова референтка, я дописую до газет, журналів, пишу рецензії, доповіді, маю літературні вечори.

Закінчення буде.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Андрій Степан Балст, син Соні і Давида Балст, новий член 170-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н.Дж.

Вписала свого внука Андрія Степана в члени УНСоюзу бабця Марія Микитюк.

Ігор Кардашинець, найновіший член 47-го Відділу УНСоюзу в Бетлегем, Па.

Вписав свого внука Ігоря в члени УНСоюзу Імре Кардашинець, дідо, який подбав вже раніше про забезпечення трьох внуків в УН Союзі та четвертого вже внука Ігоря.

Михайло Петро Федунишин, син Петра та Дани Федунишин, новий член 367-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й.

Вписав свого внука Михайла в члени УНСоюзу дідо Іван Федунишин.

Катруся Сохор-Паррі, нова членка 388-го Відділу УНСоюзу в Бей Гарбор, Фльорида.

Вписала свою доню Катрусю в члени УНСоюзу д-р Зеня Сохор Паррі, професор політичних наук у Кларк Університеті, Массачусетс, та викладач літніх курсів українознавства у Гарварді. Ціла родина сл. п. Йосифа і Марії Сохорів є членами УНСоюзу.

Тоні Л. Даллас, доня Джорджа І. мол. та Дженніфер Даллас, нова членка 271-го Відділу УНСоюзу в Елмайра, Н.Й.

Вписала свою внучку в члени УНСоюзу дідо Джордж і бабуня Гелен Даллас.

Олександра Ірена Сидор, дочка Володимира та Наталки Сидорів, нова членка 379-го Відділу УНСоюзу в Чікаго, Ілл.

Вписали свою внучку в члени УНСоюзу дідусь і бабуся д-р Анатолій та Ірена Суботи.

Венямин Сігел, син Надії Білик та Річарда Сігела, новий член 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н. Дж.

Вписали свого внука Венямина в члени УНСоюзу дідо Стефан і бабуня Стефанія Білики.

Матвій Петро Вайда, син Андрія та Маргарети Вайда, новий член 350-го Відділу УНСоюзу у Стемфорді, Конн.

Даніел Аріядна Худолій, доня д-ра Юрія та Карен Худолій, нова членка 93-го Відділу УНСоюзу в Сентрал Фолс, Ровд Айленд.

Орест Іван Мікель, новий член 42-го Відділу УНСоюзу в Пассейку, Ню Джерзі.

Вписали свого внука Ореста в члени УНСоюзу дідо та баба Павло і Ядвига Дяченки.

Михайло Джеймс Мотт, син Христини та Джеймса Мотт, новий член 271-го Відділу УНСоюзу в Елмайра, Н.Й.

Вписала свого внука Михайла в члени УНСоюзу бабця Ірена Захарчук з Черрі Велі, Н.Й.

Степан Сливка, син Івана та Льорі Сливка, новий член 86-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку.

Вписала свого внука Степана в члени УНСоюзу бабуся Анна Серант.

Дункан Генрі Фігурський, син Івана та Сузанни Фігурських, новий член 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерсі, Н.Й.

Вписали свого внука Дункана в члени УНСоюзу бабуня Еріка та дідусь Лев Фігурські.

„Ляриса Слава Шишка, доня пластунів Степана Лева („Хрестоносець") та Юлії („Перша Стежа"), нова членка Пластового Відділу УНСоюзу ч. 360 у Бофало, Н.Й.

Свою внучку, майбутню новачку Пласту, Ляриссу Славу вписав у члени УНСоюзу її дідусь Степан Шишка, пластун сеньйор „Чоти Крилатих".

Стефан Михайло Гаак, син Стефана та Гелен Гаак, новий член 367-го Відділу УНСоюзу Товариства Запорозька Січ у Рочестері. Вписали свого сина Стефана Михайла батько та мати.

Раєн Андрій Вайда, син Романа та Маріянни Вайда, новий член 350-го Відділу УНСоюзу у Стемфорді, Конн.

Олександра Сидні Данагер, доня Сузанни та Давида Данагер, нова членка 146-го Відділу УНСоюзу у Воррен, Мішіген.

Вписали свою внучку Олександру в члени УНСоюзу бабця Меріанна та дідо Петро Веселенко.

Роман Андрій Ільницький, син Андрія та Ольги Ільницьких, новий член 155-го Відділу УНСоюзу в Перт Амбой, Н.Дж.

Вписав свого внука Романа Андрія в члени УНСоюзу, закупивши для цього студійну грамоту, дідусь Ігор Малиновський.

Михайло Володимир Коцюбський, новий член 42-го Відділу УНСоюзу в Пассейку, Ню Джерзі.

Меланія Юлія Вайда, доня Надії та Івана Вайди, нова членка 350-го Відділу УНСоюзу у Стемфорді, Конн.

Данило Ярослав Мачай, син Олега та Надії Мачай, внук Іванни Мачай, новий член 287-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н.Дж.

Вписали свого внука Данила Ярослава в члени УНСоюзу дідо і бабця Ілля та Марія Шевчуки.

Іван Андрій Грабович, син Юрка і Хрис Грабович із Окленд, Н. Дж.

Вписала свого наймолодшого внука Івана Андрія в члени УНСоюзу до 381-го Відділу на Фльориді бабця д-р Ярослава Грабович.

Серена Христина Бошак, нова членка 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерсі, Н.Й.

Вписала свою внучку в члени УНСоюзу бабуня Анна Бошак.

Ерін А. Рід, доня Михайла та Ірени Рід, нова членка 86-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку.

Вписала свою внучку в члени УНСоюзу бабуся Анна Серант.

Юліянна Марія Ганас, дочка Ореста та Зірки Ганас, нова членка 337-го Відділу УНСоюзу в Балтимор, Мериленд.

Юліянна, народжена 15-го листопада 1992-го року, є внучкою Романа і Ольги Ганас та покійного Василя і Анни Ніщук, і правнучкою бл. п. о. Романа Ганаса.

Андрій Б. Кухта, син Євгена та Ірини Кухта, новий член 368-го Відділу УНСоюзу в Маямі, Фльорида.

Вписали свого внука Андрія в члени УНСоюзу баба Марія та дідо Петро Майнич.

Маркіян А. Б. Озарук, син юристів Богдана і Юлети Озаруків, новий член 316-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й.

Закупили для свого внука Маркіяна коледжову грамоту дідо і бабця Михайло та Зіна Озаруки.

Степан Володимир Біц мол., син Степана Володимира та Христини Біц, новий член 20-го Відділу УНСоюзу в Дітройті, Мішіген.

Вписали свого внука в члени УНСоюзу Іванна та Павло Біц, предсідник 20-го Відділу УНС.

Наталка Діяна Пилипишин, дочка Петра і Ляриси Пилипишин, нова членка 39-го Відділу УНСоюзу в Сиракюзах, Н.Й.

Свою дорогу внучку Наталку вписала в члени УН Союзу бабця Уляна Пилипишин.

Іван Павло Баяцаліє, новий член 221-го Відділу УНСоюзу в Чікаго, Ілл.

Вписали свого внука Івана Павла в члени УНСоюзу дідусь Петро та бабуся Софія Хімяк.

Вікторія Куріца, доня Арети та д-ра Юрія Куріци, нова членка 375-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Свою внучку Вікторію обдарували стипендійною грамотою бабуся Роксоляна та дідусь Богдан Сірий. Бажаємо дідусеві та бабусі багато радости і потіхи з внучки, а Вікторії багато щастя та успіхів.

Марко С. Ткач, син д-р Лідії А. Клюфас та Івана Ткача, новий член 93-го Відділу УНСоюзу в Потакет, Ровд Айленд.

Вписала свого внука Марка в члени УНСоюзу Ірина Д. Клюфас, якої вся родина є членами УНСоюзу.

Андрійко Дамян Андруско, син Варвари і Емілія Андруско, новий член 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерсі, Н.Й. Разом з ним його старший братчик Михась, який вже раніше став членом УНСоюзу. Вписала своїх внуків у члени УНСоюзу бабуня Анна Барна.

Андрея Богдана Гетьманська, доня Андрія Б. та Ванесси К. Гетьманських (обоє майори Американської Армії), нова членка 374-го Відділу УНСоюзу в Бостоні, Масс. Сидить вона на колінах у своєї бабці Юлії яка вписала її в члени УНСоюзу.

Дідо Андреї Богдани, Володимир Гетьманський є секретарем 374-го Відділу УНСоюзу та головою Округи УНСоюзу в Бостоні.

Олександра та Орест Григорчук, син Андрія О. та Христини Григорчук, нові члени 339-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па.

Вписала своїх внуків в члени УНСоюзу бабця Стефанія Демків Григорчук.

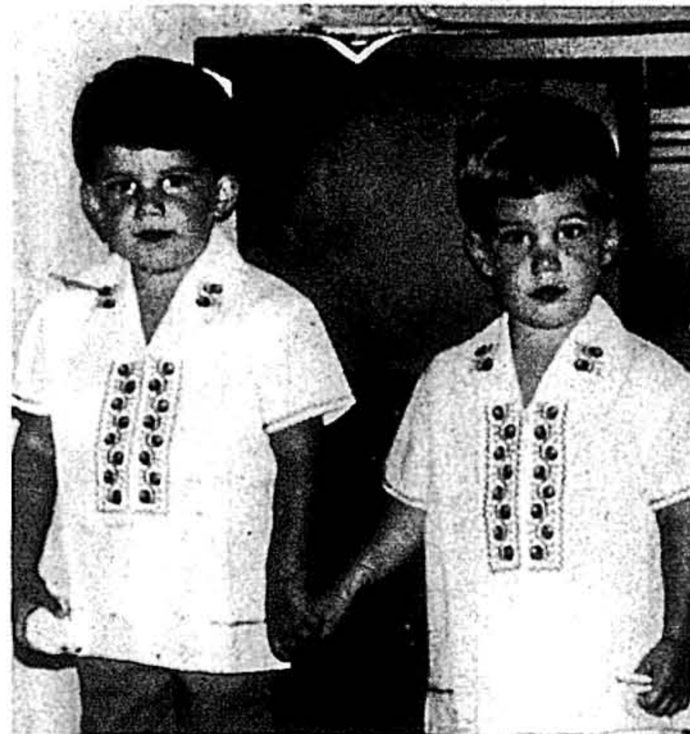
Аляна та Андрій Ленець, діти Талі та Андрія Ленець, нові члени 88-го Відділу УНСоюзу на Союзівці, в Кергонксоні, Н.Й.

Вписали своїх внучат в члени УНСоюзу їх бабця Оксана Ленець.

Александер і Браєн Франчук, сини-близнюки Мартина та Донни Франчук, нові члени 285-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й.

Вписали своїх внуків у члени УНСоюзу дідусь Стефан і бабця Анна Франчук.

Марко Албізаті, новий член 213-го Відділу УНСоюзу в Байоні, Н.Дж., та зліва його брат Микола Албізаті.

Вписали Марка і Миколу в члени УНСоюзу баба Марія та дідо Василь Вінтонів.

Андрій Лев Штехер, новий член 216-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па., разом з бабцею Марією та дідом Богданом Одежинськими, які вписали його в члени УНСоюзу. Андрій Лев є сином Ростислави, з дому Одежинських, та Тіма Штехерів. Дідо Богдан Одежинський є довголітнім секретарем 216-го Відділу УНС.

Олександер Р. Крамарчук, новий член 367-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й.

Вписали свого внука в члени УНСоюзу бабця Марія та дідо Іван Крамарчуки.

Патриція Іваник, нова членка 277-го Відділу УН Союзу в Гартфорді, Конектикет.

Вписали свою доню Патрицію в члени УНСоюзу мати Ольга і батько Річард Іваник.

Юрій Павлюк, син Олега і Марії Павлюк, новий член 367-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й.

Андріян Павлюк, син Олега та Марії Павлюк, новий член 367-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й.

Брет Олександер Супик, син Пері і Михайла Супик, новий член 40-го Відділу УНСоюзу в Ірі, Пенсильвенія. Забезпечила свого внука союзовою грамотою його бабця Марія Супик, яка на знимці із внуком Бретом Олександром.

КАТАЛОГ КНИЖОК З УКРАЇНИ

Уклали Осип Зінкевич і Сергій Миронюк

ЗАМОВЛЕННЯ І ОПЛАТА

Замовлення слід надсилати на адресу "Svoboda" Bookstore, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302, U.S.A.

Чеки або грошові перекази просимо виписувати на **SVOBODA BOOKSTORE**. Оплата **ТІЛЬКИ** в американських долярах.

Всі книжки, наведені в цьому каталозі, висилаються замовникам летунською поштою безпосередньо з Києва від нашого представництва — Спільного Американсько-Українського Підприємства "Смолоскип".

Замовники отримують книжки не більше як через 3-4 тижні після одержання нами замовлення.

ЗНИЖКА
Бібліотеки - 15%
Книгарні - 30%

ПОЕЗІЯ

Світличний Іван. **СЕРЦЕ ДЛЯ КУЛЬ І ДЛЯ РИМ.** Поезії, поетичні переклади, літературно-критичні статті. Київ: Український письменник, 1990. 581 стор. ***$15.00***

Більшість творів цієї збірки написано у неволі, бо Іван Світличний належить до того трагічного покоління україньс-кої інтелеґенції, яка у 60-х роках активно виступала проти неосталіністських тенденцій, за що жорстоко переслідувалася.

Симоненко В. А. **НАРОД МІЙ ЗАВЖДИ БУДЕ.** Київ: Веселка. 1990. Ілюстрована. Тверда оправа. ***$12.00***

Книжку відомого українського поета склали вірші, поеми, леґенди та казки. Увійшли також ранні маловідомі твори, що друкувалися лише в періодичній пресі.

СІЧОВИЙ СПІВАНИК. Київ: Глобус, 1991. Ілюстрована. Малоформатне видання. Тексти пісень друкуються за виданням д-ра Кирила Трильовського, Відень, 1921 р. ***$5.00***

До збірника включено найвідоміші пісні, що їх співали січові стрільці: побутові і бойові, ліричні і героїчні. Майже всі вони за винятком кількох, таких як "Ой у лузі червона калина", "Ще не вмерла Україна", " Не пора, не пора, не пора" в Україні незнані і досі не видавалися.

Славутич Яр. **СОЛОВЕЦЬКИЙ В'ЯЗЕНЬ.** Київ: Веселка, 1992. М'яка оправа. ***$2.00***

Автор цієї книжки – український поет, який живе в Канаді. До збірки ввійшли кращі вірші поета, а також поеми "Соловецький в'язень – про останнього кошового Запорізької Січі Петра Калнишевського, автобіографічний твір "Допоки без імені".

Стус В. С. **ВІКНА В ПОЗАПРОСТІР.** Київ: Веселка, 1992. Тверда оправа. ***$20.00***

З філіґранних віршів, з роздумів у листах до сина перед читачем постає образ незламного борця, який завжди ішов шляхом правди й заплатив за це життям. Збірку упорядкував син поета.

Фальківський Д. Н. **ПОЕЗІЇ.** Київ: Український письменник, 1989. 175 стор. ***$5.00***

Відомий український поет 20-х років, жертва перших сталінських репресій. І все ж за своє коротке життя (1898–1934) встиг розкрити талант тонкого, глибокого лірика. Книжка містить усе найкраще з його творчости.

Франко І. **З ВЕРШИНИ І НИЗИН: ВІРШІ ТА ПОЕМИ.** Київ: Освіта, 1990. 576 стор. ***$12.00***

До збірки ввійшли вибрані твори великого українського поета.

ХВИЛЯ. Книги в книзі. Поезії. Випуск перший. Київ: Український письменник, 1992, 255 стор. ***$8.00***

У цій книзі представлені перші збірки молодих поетів: Юрія Бердика, Олександра Бригинця, Віктора Бурбели, Галини Гармаш, Ігоря Винова, Василя Загороднюка, які засвідчують прихід в українську літературу талановитого поповнення.

Черкасенко С. **ТВОРИ:** В 2-х томах. **Том 1:** Поезії. Драматичні твори. (Упоряд., авт. передм. та прим. О. Мишанича). Київ: Дніпро, 1991. 891 стор. ***$12.00***

Кращі поезії відомого українського поета, драматурга, прозаїка.

(**Том 2** -- див. секцію **ПРОЗА**)

Чупринка Грицько. **ПОЕЗІЇ.** Київ: Український письменник, 1991. 495 стор. ***$10.00***

Із творчістю Грицька Чупринки (1879–1921) сучасні читачі майже незнайомі. Його численні збірки "Огнецвіт", "Ураган", "Сон-трава", "Контрасти" та інші здобули широку популяр-ність ще до революції. Після трагічної загибелі його було вилучено з історії рідної літератури.

Шевченко Т. Г. **ЄРЕТИК.** Переклади слов'янськими мовами: рос., білор., чес., словац., пол., болг. Київ: Дніпро, 1991. 123 стор., іл. ***$5.00***

Шевченко Т. Г. **КОБЗАР.** Передмова Олеся Гончара. Київ: Дніпро, 1989. 542 стор. ***$20.00***

БІОГРАФІЇ. ЖИТТЄПИСИ

ВЕЛИКИЙ УКРАЇНЕЦЬ. Київ: Веселка, 1992. Тверда оправа. ***$18.00***

Унікальне видання маловідомих в Україні матеріялів про життя й діяльність першого Президента України Михайла Грушевського. Книжка ілюстрована рідкісними фотодокументами.

Винар Любомир. **СИЛУЕТИ ЕПОХ.** Історичні розвідки. Упорядник і автор передмови Євген Пшенишний. Дрогобич: Відродження, 1992. 183 стор. ***$6.00***

До книги увійшли дві роботи професора Л.Винара "Князь Дмитро Вишневецький" та "Найвидатніший історик України Михайло Грушевський".

Граф де Ке де Сент Емур. **АННА РУСИНКА, КОРОЛЕВА ФРАНЦІЇ І ГРАФИНЯ ВАЛЮА.** Історико-художній нарис. Київ: АТ "Обереги" 1991. 32 стор. ***$1.00***

Життєпис дочки Ярослава Мудрого, яка 1049 року стала дружиною короля Анрі І-го, королевою Франції. Факсимільне перевидання за книжкою 1909 року у перекладі І. Франка.

Єнсен Альфред. **МАЗЕПА.** Історичні картини (переклад із шведської). Київ: Український письменник, 1992, 205 стор. ***$8.00***

У центрі оповіді – постать легендарного гетьмана Івана Мазепи. Українською мовою ця праця А. Єнсена видана вперше.

Іваненко О. **МАРІЯ.** Київ: Освіта, 1988. 542 стор., іл. ***$12.00***

Зі сторінок книжки постає складна доля незвичайної жінки, видатної української письменниці 60-х років минулого століття – Марко Вовчок.

ІВАН МАЗЕПА. Збірник. Київ: Веселка, 1992. М'яка оправа. ***$8.00***

Художньо-документальна книжка про гетьмана Лівобережної України Івана Мазепу, його нелегку і драматичну долю.

ІВАН СІРКО. Збірник. Київ: Веселка, 1992. М'яка оправа. ***$9.00***

Видатний український історик Д. І. Яворницький, літописець Самійло Кішка відкривають сучасникам легендарну постать непоборного лицаря України Івана Сірка.

Костомаров М. І. **БОГДАН ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ.** Київ: Веселка, 1992. М'яка оправа. ***$7.00***

Історичний нарис відомого історика і письменника про гетьмана України, державного діяча і полководця Богдана Хмельницького. Інші матеріяли.

Маланюк Є., Андрусяк М. **ILLUSTRISSIMUS DOMINUS MAZEPA (ЯСНОВЕЛЬМОЖНИЙ ПАН МАЗЕПА) — ТЛО І ПОС-ТАТЬ.** Гетьман Іван Мазепа як культурний діяч. Київ: АТ "Обереги", 1991. 48 стор. ***$2.00***

Толочко П. П. **ІСТОРИЧНІ ПОРТРЕТИ: ІЗ ІСТОРІЇ ДАВНЬОРУСЬКОЇ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ X—XII СТ.** Київ: Наукова думка, 1990. 272 стор., іл. ***$10.00***

Життєписи визначних політичних діячів, що визначали політичне життя або стали його жертвами: Володимира Святославича, Мстислава Володимировича, Ізяслава Мстиславича, Ярослава Осмомисла, князів ізгоїв Бориса Коломановича, та Івана Берладника.

Федорук О. К. **КОРНИЛО УСТИЯНОВИЧ.** Київ: Веселка, 1992. Тверда оправа. ***$12.00***

Художньо-документальна повість про життя і творчість незаслужено забутого художника і письменника Корнила Устияновича. У книжці вміщено репродукції живописних робіт художника.

Яворницький Д. І. **ІВАН ДМИТРОВИЧ СІРКО, СЛАВНИЙ КОШОВИЙ, ОТАМАН ВІЙСЬКА ЗАПОРОЗЬКИХ НИЗОВИХ КОЗАКІВ.** Дніпропетровськ: Промінь, 1990. 190 стор. іл. ***$20.00***

РЕЛІГІЯ

БІБЛІЯ ДЛЯ ДІТЕЙ. Київ: Веселка, 1992. Тверда оправа. ***$30.00***

Переказ біблійних сюжетів одного з найвидатніших творів людства. Оформлена репродукціями графічних робіт всесвітньовідомого художника Гюстава Доре. Вступне слово та загальна редакція Валерія Шевчука. Післяслово Я. Гояна.

Грушевський М. С. **З ІСТОРІЇ РЕЛІГІЙНОЇ ДУМКИ НА УКРАЇНІ.** Київ: Освіта, 1991. 192 стор. ***$8.00***

У книжці розкривається релігійне життя в Україні з найдавніших часів по XIX ст. Висвітлюється передхристиянський релігійний світогляд, християнізація давнього суспільства, різноманітні течії в XIV–XVI ст. тощо.

Митрополит Іларіон (Іван Огієнко). **ДОХРИСТИЯНСЬКІ ВІРУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.** Історико-релігійна монографія. Київ: АТ "Обереги", 1992. 424 стор. ***$10.00***

У книзі описано слов'янську мітологію, демонологію, дохристиянську богослужбу, відунство і повір'я, життя людини в обрядах.

Нечуй-Левицький І. **СВІТОГЛЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.** Ескіз української мітології. Київ: АТ "Обереги", 1992. 90 стор. ***$3.00***

Книга пропонується вперше після 1876 року. Автор відкриває неповторний самобутній світ наших пращурів.

СВІТЛО З НЕБА. Київ: Веселка, 1992. Тверда оправа. ***$6.00***

Переказ Книги Книг, як часто називають Біблію, здійснив професор Юліян Редько. Слово про автора і свого вчителя написав Ярема Гоян.

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

Антонич Б. І. **РОСТЕ ХЛОП'Я, МОВ КУЩ МАЛИНИ.** Київ: Веселка, 1990. Гарно оформлена. М'яка оправа. ***$3.00***

У книжечці вміщено вірші видатного українського поета, які допоможуть маленьким читачам полюбити рідне слово й рідну літературу.

Білик Іван. **ЗОЛОТИЙ РА.** Київ: Веселка, 1989. ***$15.00***

Геродотові історії у вільному переказі. Для старшого шкільного віку.

Блайтон Е. **ЗНАМЕНИТЕ КАЧЕНЯ ТІМ.** Київ: Веселка, 1992. Гарно ілюстрована. М'яка оправа. ***$2.00***

Весела казка англійської письменниці про повчальні пригоди каченяти.

Верн Жуль. **ТАЄМНИЧИЙ ОСТРІВ.** Київ: Веселка, 1992. Тверда оправа. ***$10.00***

Один з найвідоміших романів клясика французької літератури про пригоди інженера Сміта та його друзів, які, опинившись на безлюдному острові, вимушені знову подолати ввесь шлях, що його пройшло людство.

Глібов Л. І. **ВЕСІЛЛЯ КВІТІВ.** Збірка. Київ: Веселка, 1992. Багатокольорова. М'яка оправа. ***$28.00***

У книжці вміщено сповнені тонкого гумору вірші про квіткове весілля.

Гоян Я. П. **ТАЄМНИЦЯ ЛЕСИКОВОЇ СКРИПКИ.** Київ: Веселка, 1992. Тверда оправа. ***$15.00***

Лірична повість захоплює читача романтичною оповіддю про те, як Лесик шукає чародійну скрипку, від якої залежать воля і щастя України. Хлопчик вирушає в мандри, відкриває для себе образ рідної України, її історичну долю, символіку.

Григорук А. І. **ПОБРЕХЕНЬКА ПРО ЛИХУ НАПАСТЬ.** Київ:Веселка, 1992. Тверда оправа. ***$5.00***

Збірка веселих дотепних, гостросюжетних віршованих казок та прозових оповідань. Автор порушує важливі морально-етичні проблеми, прищеплює любов до рідного слова.

Гринько Варвара. **УКРАЇНСЬКА АЗБУКА.** Українське товариство любителів книги, 1990. 36 стор. ***$6.00***

Комплект кольорових листівок з віршиками для дошкільнят.

Гринько В.П. **БУКВАРИК-ЖУРАВЛИК,** Київ: Веселка, 1990. 36 стор. ***$6.00***

Вірші, скоромовки, лічилки, загадки яскраво оформлені художником Лопуховою С. А. для найменших.

Гриценко М. С. **ДОВГО КУВАТИ ЗОЗУЛІ.** Київ: Веселка, 1992. Тверда оправа. ***$2.00***

Оповідання про пригоди сільського хлопчика Дмитрика та його друзів, про те, як треба любити й берегти природу.

Грінченко Б. **ПІД ТИХИМИ ВЕРБАМИ.** Київ: Освіта, 496 стор., іл. ***$12.00***

До збірки ввійшли ліричні вірші, поеми, оповідання про дітей та повісті "Серед темної ночі" і "Під тихими вербами".

Гуцало Є. П. **БЕЗ ДОРОГИ ХОДИТЬ ДОЩ.** Вірші. Київ: Веселка. 1992. М'яка оправа. ***$3.00***

Гумористичні й ліричні вірші відомого українського письменника для дітей дошкільного віку.

Давидов А. І. **ПРО ОЗИВАЙКА.** Київ: Веселка, 1990. ***$12.00***

Казка сучасного українського письменника про незвичайну подорож хлопчика Озивайка та його друзів на далекі південні острови, про таємницю і красу природи.

ДЗВІНОК З МИНУЛОГО. Збірник. Київ: Веселка, 1991. Ілюстрована. Тверда оправа. ***$9.00***

До книжки увійшли кращі вірші, казки, оповідання, байки, загадки, які виходили друком у першому українському дитячому журналі "Дзвінок" (1890 - 1914).

ДІДОВА ДОЧКА И БАБИНА ДОЧКА. Київ: Веселка, 1992. Ілюстрована. М'яка оправа. ***$3.00***

У збірнику вміщені найпопулярніші українські казки, серед яких такі перлини, як "Рукавичка", "Пан Коцький", "Мудра дівчина".

Єнеш В.Г. **А ЧИ Є В ТЕБЕ БАБУСЯ?** Київ: Веселка,1992. М'яка оправа. ***$2.00***

Гумористичні оповідання чуваського письменника про любов до рідних, про взаємини в сім'ї.

ЖАРТИ БАЛАКІРА. Київ: Веселка, 1992. Багатокольорова. М'яка оправа. ***$2.00***

Збірник найпопулярніших казок гагаузького народу.

ЗАЛІЗНИЙ ВОВК. Українська народна казка. Мова українська та англійська. Ілюстрована, 1992. ***$6.00***

З ЖИВОГО ДЖЕРЕЛА. (Упоряд. Л.Ф. Дунаєвська) Київ: Освіта, 1990. 512 стор., іл. ***$20.00***

До збірника ввійшли народні казки, записані українськими письменниками: І. Франком, Лесею Українкою, Б. Грінченком, М. Стельмахом та ін.

Іваненко О. Д. **КАЗКИ.** Київ: Веселка, 1992. Ілюстрована. Тверда оправа. ***$10.00***

Казки відомої української письменниці, які ведуть юного читача в цікавий одухотворений світ природи, прищеплюють любов до навколишнього світу.

Кирпа Г. М. **КАТРУСЯ З РОДУ ЧИМЧИКІВ.** Київ: Веселка, 1992. Багатокольорова. М'яка оправа. ***$2.00***

Ліричні казки української письменниці про дівчинку, якій властиве фантастичне сприйняття навколишнього світу.

Кониський О. Я. (1836 - 1900). **ЗНАХІДКА.** Київ: Веселка, 1992. Гарно ілюстрована. М'яка оправа. ***$2.00***

До книжки, яка видається для дітей вперше, увійшли оповідання про життя дітей та побут українського села, розповіді про вагомі історичні події, вірші, казки, байки та ліричні пісні.

Луговик М. М. **ЗАБОЛІВ У ЗУБРА ЗУБ.** Вірші. Київ: Веселка, 1992. Багатокольорова. М'яка оправа. ***$2.00***

Веселі мініятюри сучасного поета.

ЛЮЛІ, ЛЮЛІ, ЛЮЛІ-СА. Колискові та забавлянки. Київ: Веселка, 1992. Багатокольорова. М'яка оправа. ***$2.00***

Українські народні колискові пісні та забавлянки, записані виконавицею народних пісень Антониною Голентюк.

Мандичевський Євген. **НЕЛЮД.** Київ: Веселка, 1992. М'яка оправа. ***$2.00***

Казка про недоброго чоловіка, який мучив звірів, птахів, рослини і був за це покараний.

Мельничук С. К. **БІЛОЧУБЧИК.** Київ: Веселка,1992. Багатокольорова. М'яка оправа. ***$2.00***

Казка про хлопчика Білочубчика, який, долаючи різні перешкоди, допоміг повернути втрачений зір дівчинці Сльозинці.

ПІВНИК І ДВОЄ МИШЕНЯТ. Київ: Веселка, 1992. М'яка оправа. ***$2.00***

Українська народна казка про працьовитого півника та ледачих мишенят.

ПІШОВ КОТИК НА ТОРЖОК. Київ: Веселка, 1992. Багатокольорова. М'яка оправа. ***$2.00***

Збірник білоруських народних дитячих пісеньок, загадок, скоромовок. Упорядкував та переклав Т. Коломієць.

Правденко С. М. **КОРОЛІВСЬКИЙ ОБІД.** Київ: Веселка, 1992. Гарно ілюстрована. М'яка оправа. ***$2.00***

У казках сучасного українського письменника стверджується думка про те, що у всі часи і в усіх народів найціннішими якостями людини були доброта, справедливість, людяність, вірність меті й батьківщині.

Пройслер О. **ВОДЯНИЧОК.** Київ: Веселка, 1992. Тверда оправа. ***$8.00***

Веселі, гостросюжетні казки сучасного німецького письменника, які вчать дітей сміятися над забобонами, бути веселими і добрими.

Пчілка Олена. **ГОДІ, ДІТОЧКИ, ВАМ СПАТЬ.** Київ: Веселка, 1991. 335 стор. Гарно ілюстрована. Тверда оправа. ***$10.00***

Вірші та оповідання відомої української письменниці про дітей, про красу природи, байки про тварин, казки та притчі, а також записи українських народних пісеньок, казок, загадок, ігор та розваг.

РІПКА. Київ: Веселка, 1992. М'яка оправа. ***$2.00***

Відома українська народна казка.

Рочинь М.С. **У ЦАРСТВІ-ЧАКЛУНСТВІ.** Вірші для дошкільного віку. Київ: Веселка, 1992. М'яка оправа. ***$2.00***

Розповідається про країну, якою править цар Горох і де живе квітка Принцеса, життя якої сповнене пригод, ігор і цікавих забав.

Руданський С.В. **СПІВОМОВКИ.** Київ: Веселка, 1992. Багатокольорова. М'яка оправа. ***$2.00***

До цієї книжки ввійшли два гумористичні віршовані оповідання: "Прислів"я" та "Пан і Іван в дорозі".

Руставелі Ш. (XII ст.). **ВИТЯЗЬ У ТИГРОВІЙ ШКУРІ.** Київ: Веселка, 1991. Тверда оправа. ***$12.00***

Переказ широковідомої поеми видатного грузинського поета XII ст., в якій оспівується палка любов до рідної землі та героїзм її захисників.

Світличний І. О. **ЯК ГУСАК ГОВОРИВ: "ТАК-ТАК-ТАК".** Київ: Веселка, 1992. Гарно ілюстрована. М'яка оправа. ***$2.00***

Веселі й повчальні вірші сучасного українського письменника про тварин.

Слабошпицький М. Ф. **ПАПУГА З ОСІННЬОЇ ГІЛКИ.** Київ: Веселка, 1992. М'яка оправа. ***$4.00***

Оповідання та казки сучасного українського письменника про надзвичайні пригоди птахів, тварин, фантастичних істот. Ілюстрована.

Сухомлинський В. **КАЗКИ ШКОЛИ ПІД ГОЛУБИМ НЕБОМ** (упоряд. О. В. Сухомлинська). Київ: Освіта, 192 стор., іл. ***$12.00***

До збірки ввійшли казки, притчі та леґенди видатного вченого-педагога, в яких відкривається світ добра і краси, гуманізму і громадянськости.

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ КАЗКИ. Збірник. Київ: Веселка,1988. Ілюстрована. ***$18.00***

За оформлення цієї книжки художник Микола Стороженко удостоєний Державної премії ім. Т. Г. Шевченка за 1987 р.

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ КАЗКИ. Київ: Веселка, 1992. Гарно ілюстрована. Тверда оправа. ***$12.00***

Збірник найпопулярніших народних казок – перша книжка із започаткованої серії "Скарбниця світової казки".

Франко І. Я. **А В КОВАЛЯ СЕРЦЕ ТЕПЛЕ.** Київ: Веселка, 1992. М'яка оправа. ***$3.00***

Кращі вірші для дітей клясика української літератури. Багатокольорова.

Франко І. Я. **ЛИС МИКИТА.** Київ: Веселка, 1991. Багатокольорова. Тверда оправа. ***$15.00***

Казка клясика української літератури про підступні витівки хитрого лиса.

ЧАРІВНІ КАЗКИ. Збірник. Київ: Веселка, 1992. М'яка оправа. ***$4.00***

В цій книжці зібрано найяскравіші записи й обробки українських чарівних казок, здійснені видатними українськими письменниками та відомими фольклористами XIX - початку XX ст.

СЛОВНИКИ. ДОВІДНИКИ

Гаврилишин Я, Каркоць О. **СЛОВНИК ДІЛОВИХ ТЕРМІНІВ.** Англо-український, українсько-англійський. Близько 3500 термінів. Київ: Смолоскип, 1993. 96 стор. ***$5.00***

Словник містить терміни, які застосовуються в комерційній, зовнішньоекономічній, банківській, кредитно-фінансовій та іншій діяльності. Він допоможе всім, хто хоче налагодити ділові стосунки з Україною.

Котов В. М., Котова Г. М., Король А. М. **РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ МАТЕМАТИЧНИЙ СЛОВНИК СЛОВОСПОЛУЧЕНЬ.** Київ: Ільвен, 1992. 152 стор. ***$10.00***

Понад 1000 слів та словосполучень найчастіше вживаних у математичній літературі.

НАПОЇ ДОМАШНЬОГО ПРИГОТУВАННЯ. Київ: АТ "Обереги",1991. 16 стор. ***$1.00***

Детальні приписи виготовлення традиційних українських напоїв у домашніх умовах (мед, квас, пиво, різні настійки і наливки: варенуха, спотикач, запіканка, контабас, слив'янка, тернівка, вишнівка, цитринівка, аґрусівка, горобинівка).

УКРАЇНСЬКА КУХНЯ. Київ: Мистецтво, 1992, 304 стор. Іл. ***$15.00***

У книзі подано рецепти приготування найрізноманітніших національних страв, заготівлі та домашньої переробки овочів, грибів, ягід тощо. Книга ілюстрована малюнками художника О. І. Міклоеди, виконаними з народним гумором та дотепністю.

Закінчення наступної п'ятниці

УКРАЇНА БАГАТА, АЛЕ ЗАНЕДБАНА. ДОПОМОЖІТЬ ЇЙ СТАТИ НА ВЛАСНІ НОГИ. ПЕРЕШЛІТЬ ВАШУ ДИВІДЕНДУ І ПОЖЕРТВУ НА ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Збірка на Фонд українського консуляту в Ню Йорку триває

Метрополітальний відділ Фонду українського консуляту в Ню Йорку подає до відома нашої громади про пророблену підготову щодо збірки фондів на закуп і перебудову будинку для вжитку генерального консуляту в Ню Йорку.

В зв'язку з цим у травні ц. р. відбулося перше засідання Ініціятивного комітету заходами д-ра Степана Вороха, де винесено постанову про потребу комітету для збірки фондів для Генерального Консуляту при існуючій вже крайового маштабу Фундації Підтримки Дипломатичних Представництв України. 1-го червня ц.р. відбулося перше засідання новоствореного метрополітального відділу, де намічено структуру і вибрано його управу, яку очолив інж. Всеволод Саленко. Вже 20-го червня розпочато ударну кампанію за збірку фондів, організуючи для цієї цілі публічне віче. У вічу брали участь і виступили з промовами амбасадор України до ЗСА Олег Білорус, генеральний консул Віктор Крижанівський, а від амбасади України до ООН Володимир Хандогій, заступник амбасадора Віктора Батюка. Темою віча було „Взаємини Америки з Україною". Від цієї дати метрополітальний відділ почав інтенсивну роз'яснювальну й інформаційну підготову не тільки в Ню Йорку, але рівно ж, як було на початку заплановано, на цілому східньому побережжі ЗСА. Ця запланована акція збірки фондів на вічу принесла бажані результати, бо зібрано 60,000 дол. , а це зменшило первісну суму 1,200,000 дол. з попередньо зібраною сумою до 900,000 дол. Очевидно, що ми ще далеко від остаточної суми, яку потрібно зібрати, однак добрий початок зроблено, особливо у вакаційний час. Той факт, що за такий короткий час зібрано значну суму, додає охоти й наснаги управі метрополітального відділу продовжувати збіркову акцію. Віримо, що громада зрозуміє вагу дипломатичної служби і підтримає закуп належного приміщення для неї в центрі культурного, фінансового і політичного світу, яким є місто Ню Йорк.

Водночас управа відділу запросила на своє засідання 13-го липня Генерального консула Віктора Крижанівського, архітекта Богдана Ґеруляка і будівничого Мирона Кокорудзу, щоб вже з першої руки члени управи відділу були детально поінформовані про всі аспекти перебудови приміщення для потреб консуляту. Консул В. Крижанівський дав інформації про свою працю, де йому приходиться виконувати свої дипломатичні обов'язки серед перебудови цілого нутра будинку, однак він з великим задоволенням переносить тимчасові невигоди, бо бачить, що громада є заінтересована, щоб придбання приміщення для консуляту було забезпечене. Він від себе і в імені дипломатичної служби подякував громаді за її жертвенність для реалізації цього важливого діла.

Від архітекта Богдана Ґеруляка ми довідалися про генезу підготови і закупу цього будинку, яка мала багато перешкод адміністративного характеру, а це тому, що приміщення для консуляту є на листі історичних об'єктів. Тому комісія охорони історичних пам'яток ставить дуже вибагливі вимоги в додатку до того, що також ставить свої вимоги міська адміністрація відносно будівельних законів. Це, очевидно, припинило перебудову, поки всі вимоги були задовільно наладнані. Крім того архітект Б. Ґеруляк схарактеризував у деталях, що собою являє цей проєкт. Отже будинок був солідно збудований понад сто років тому під час громадянської війни в 1860-их роках. Його зовнішнього вигляду комісія не дозволяє зміняти, але в середині це було конечним і на таку внутрішню перебудову дано дозвіл і процес цієї перебудови вже є наполовину закінчений. Згідно з інформацією будівельного контрактора, перебудова буде виносити понад 350,000 дол.

Під час засідання управи Генеральний консул Крижанівський запропонував, щоб присутні члени поїхали разом з ним і побачили, як виглядає процес відбудови. Сама візита була корисною несподіванкою для всіх нас, бо ми мали змогу дістати вичерпні пояснення й відповіді на питання відносно перебудови приміщення консуляту. Всі члени управи були задоволені результатами цієї візити, бо побачили висліди праці двох відповідальних контракторів, що проводять ремонт. Олег Самійленко відповідає за інсталяцію нової електричної системи, коли Мирон Кокорудз є головним контрактором перебудови. Цілий ремонт має на меті увести приміщення консуляту до вимог XXI століття, як сказав М. Кокорудз. Всі поверхи будуть мати окрему контролю огрівання. Цілий будинок буде огріваний гарячою водою центральною системою, однак кожний поверх буде спроможний контролювати огрівання до своїх потреб, або вилучити, якщо буде потреба. Подаємо ці деталі не тільки для того, щоб поінформувати громаду, але особливо тому, щоб спростувати непоінформованість деяких осіб серед громади, що поширюють неправильні інтерпретації перебудови.

Ось так виглядають справи закупу і перебудови приміщення консуляту. Управа метрополітального відділу Фонду генерального консуляту в Ню Йорку складає громаді сердечну подяку за її підтримку і довір'я і рівночасно апелює до всіх громадян, щоб з повним довір'ям, зрозумінням і ентузіязмом до цієї справи та відчуттям ваги цього історичного моменту підтримали потребу стодолярових пожертв на фонд консуляту. Очевидно, що більші чи менші пожертви є також побажані і будемо приймати їх з подякою, бо переломання доктрини „единонеділимства", яке панує в ЗСА, — це нелегке завдання, але одним зі засобів боротьби є розбудова дипломатичної служби. Тому не відкладайте — жертвуйте тепер, бо кожна негайна пожертва ціниться двічі. Нехай, нарешті, Україна, а не Росія, буде речником українського народу.

Осип Труш

Метрополітальний Відділ Фонду Генерального Консуляту в Ню Йорку

щиро дякує нижче названим організаціям і особам за грошові пожертви на Фонд Генерального Консуляту в Ню Йорку

СПИСОК Ч. 1

із збірки, переведеної Українською Православною Кредитівкою в Ню Йорку на конто 5224. Будуть іти слідом додаткові списки Кредитівок Ню Йорку, Нюарку і інших міст.

по 1,000 дол. — Іван і Софія Винники, Роман і Марта Данилюки, Ярослав і Надя Пастушенки, Роман і Олена Підгорецькі, Теодор і Дарія Трусевичі і Український Народний Дім в Ню Йорку;

по 500 дол. — Евген і Евгенія Івашкові, Софія Колцов і д-р Іван Лозинський;

300 дол. — Теодор і Софія Щеснюки;

по 250 дол. — Неоніля Дзюба і Іван і Світлана Марченки;

по 200 дол. — Лідія Возняк, Андрій і Дозія Ластовецькі, Маріян Коць, Евдокія Мартинів, Юрій Мартіян, Михайло Панченко, Всеволод Селенко, Борис і Евгенія Фекаси і Микола Твердовський;

по 100 дол. — Дзвін Басараб, Василь і Галина Беровці, Д. і Е. Вихристенко, Володимир Дідик, Василь Дорошенко, Надя Єфімов, Сергій і Марія Заходи, Доналд і Анна Жирії, родина Кунчаків, Володимир Процик, Бенджамин і Віра Корсуні, Мирон і Павлина Коцінські, Павло і Катерина Мартіяни, Володимир і Богданна Микулаюи, Мирослава Мирошниченко, Іван і Катерина Музики, Андрій Пеленський, Любомира Пезанська, Олександер Петруня, Филимон Піняж, Володимир і Ірена Полянські, Симон і Ема Ребчинюки, Віктор і Павлина Солохи, Роман і Клавдія Стефанюки, Лідія Сушків, Михайло і Павлина Тіторенки Катерина Хамуляк, Микола і Стефанія Чорні, Данило Яценко і Василь Яцків.

25 дол. — Михайло і Александра Юзенів

20 дол. — Андрей і Раїса Кушнірі

Збіркова акція продовжується. Чеки просимо виписувати на: Ukrainian Consulate Fund. і пересилати на нижче подані конта й адреси кредитівок, які діють у даній місцевості.

UKRAINIAN ORTHODOX FEDERAL C.U.
P.O.Box 160 Cooper Station, New York, NY 10270, Acct. # 5224
SELF RELIANCE FEDERAL C.U.,
108 Second Ave., New York, NY 10003, Acct. # 18656.00
SELF RELIANCE FEDERAL C.U.,
Sandford Ave., Newark, N.J. 07016, Acct. # 6830.00
SELF RELIANCE FEDERAL C.U.,
1729 Cottman Ave., Philadelphia, Pa. 19111, Acct. # 6783

УПРАВА МЕТРОПОЛІТАЛЬНОГО ВІДДІЛУ

Україною...

(Закінчення зі стор. 2)

про ніщо інше, як ціну „ковбаси". „Ковбаси" треба, щоб прожити, але коли до „ковбаси" зводиться буття людини, коли її знищено духово, накинувши їй духові вартості півдикої півночі, то це трагічне. Ой, не той то там дух панував, коли степами гуляло козацтво. Нині зіндустріялізована Україна... але російська!

Важко жити на роздоріжжі, на перехресті культур. А іноді виглядає, що ми навіть несвідомі того, не свідомі глибини духових прірв їх сили та наслідків і навіть підсилюємо напрямні на свою загибель. Культурний орієнтир на Захід, чи Схід? Його вибір, це задекларовування себе частиною Західньої Европи або Росії. Маючи це на увазі іноді не можу зрозуміти деякі тенденції у нашій Католицькій Церкві з „усхіднюванням". Нам не замазувати кордону між російським культурним Сходом і тим, що несе на Захід, бо це шлях у провалля. Зрозуміння ваги різниці культур, у вир яких ми попали та діяння відповідно — це питання майбутнього України. Та це, на жаль, думаючи реалістично — завдання на дальшу мету. Якщо йдеться про завдання хвилями, то це — доставити „східнякам" якнайбільше „ковбаси". Патріотизмом, чи націоналізмом, їх не візьмеш і не виграєш.

Якби ми...

(Закінчення зі стор. 2)

національна група, ніколи не здобудемо впливів і прихильного визнання.

Коли б ми всі, ціла наша громада, зрозуміли вагу і силу нашої спільної акції і праці, коли б ми всі пішли спільно визначеним шляхом, то скільки треба було б творити нових різних установ, підприємств, скільки це дало б корисної праці нашим фінансовим установам, скільки нових працівників потребували б наші фінансові, братсько-допомогові і господарські установи і які користі це принесло б нашій громаді, нашим науковим, культурним і виховним товариствам, а скільки на цьому скористав би наш авторитет, престиж і наші національні і політичні аспірації.

І яка шкода, що „ми не є ми", що ми не бачимо чи не хочемо бачити наших сусідів, що своєю зорганізованістю і співпрацею нагромадили великі фонди, опанували пресу, телебачення, радіо й інші засоби масової інформації і тим здобули великі впливи не лише в державі нашого поселення, але також у багатьох державах Европи. Їх респектують, з їхньою думкою рахуються уряди найбільших держав у світі.

Треба тільки усвідомити цілість нашого бажання, сильного хотіння, а це — бажання здійснювати, плекати взаємне довір'я, співпрацю і, найважливіше бути собою. Ніхто і ніщо не стоїть нам на перешкоді. Подумаймо, говорім, дискутуймо над цією проблемою, бо слово є і було початком усіх великих і корисних діл.

Б. Долішний перевибраний головою Ніяґарської Округи УНСоюзу

Ст. Катарінс, Онт. (П. Дяків). — Річні загальні збори Ніяґарської Округи, які відбулися в суботу, 27-го березня 1993 року у приміщенні Української Кредитової Спілки в Ст. Катарінс, Онт., перевибрали головою Округи адв. Богдана Долішного.

Б. Долішний

Збори відкрив голова Округи адв. Б. Долішний, привітавши присутніх на залі союзовців. Загальними зборами проводила Президія: Б. Долішний, голова, Петро Дяків, секретар. Збори приняли і затвердили порядок нарад. Однохвилинною мовчанкою вшанували померших членів. Предсідник зборів попросив до Президії головного секретаря УН Союзу Володимира Сохана. Прочитано протокол із попередніх загальних зборів, який присутні прийняли без змін і затвердили на внесок Михайла Боровського і Петра Пижицького.

Відтак голова Округи Б. Долішний подав звіт з праці Окружного Комітету, а кожний присутній член управи здав звіт за свій відділ. За Контрольну комісію звітував Мирон Ґрох. Звітодавці у своїх звітах порушували багато відділових справ, головно з організаційної ділянки, подаючи ряд суґестій. В дискусії над звітами забирали слово: Михайло Дідух, П. Дяків, Микола Бережук, М. Ґрох, Дмитро Пищ і Емілія Смаль.

Після звітів і уділення абсолюторії уступаючій управі на внесок М. Ґроха і Д. Пища перевибрано минулорічну управу в такому складі: Б. Долішний, голова, Михайло Дідух, заступник голови, П. Дяків, секретар, Михайло Боровський, касієр. Контрольна комісія: М. Ґрох, голова, М. Бережук і П. Самець, члени. Після вибору Окружної Управи голова Округи запросив до слова головного секретаря УНС Володимира Сохана, який поінформував присутніх про висліди членської кампанії цілого УНСоюзу, подякував управі Округи за працю, присвятивши багато уваги акціям допомоги Україні та Фондові Відродження України — УНС. При допомозі табель він пояснив присутнім про модерне забезпечення, яке сьогодні має УНСоюз, від немовлят до громадян старшого віку. Згадуючи про 100-ліття „Свободи" і приготування до 100-ліття УНСоюзу просив управу починати робити пляни для гідного відзначення роковин.

Голова Округи подякував головному секретареві УНСоюзу за детальні інформації, всім присутнім за їх участь і закрив збори.

Голова попросив учасників на каву і солодке, де вони ще довго вели розмови на союзові та громадські теми, обмінювалися думками з головним секретарем і між собою. Всіх присутніх на зборах було 14 осіб, які заступали сім відділів.

Дружбою ми здружені

З волі Всевишнього постала вільна Україна. З волі Всевишнього можемо відвідувати наші залишені родини, родинні місця і приятелів на Україні.

З великої пошани до минулого, учителів і науки колишні учні Академічної Гімназії, однієї з найстарших у Львові і Галичині, доложили великих старань і матеріяльної допомоги, щоб відновити гімназію, яку червона орда змінила на десятирічку. Ми здавали матуру 1940 року, тоді червоні опришки вже зайняли Галичину і запроваджували свої нелюдські порядки. Кожного дня меншало учнів у клясі. Дехто із професорів не приходив. Хлопці і деякі дівчата ішли у підпілля, а декого заарештували. Дехто виїхав на еміґрацію. Прийшли німці і ми виносили помордованих з Лонцкого, хоронили наших приятелів, близьких і обнімали страдальних мам, бо лише це ми могли тоді зробити. 1944 рік змінив наше життя.

З волі Всевишнього тепер, по 50-ох роках, ми могли зійтися у нашій гімназії — друзі, які були приятелями в дуже молоді свої часи.

Святкування почалися Св. Літурґією. Ми всі, як колись у нашій гімназійній залі, тим разом у церкві св. Марії Елисавети, вислухали Службу Божу. І всі ми молилися за нашого катехита, який прищепив нам побожність і любов до нашої церкви. Ми молилися і за тих, що вже не з нами, і за тих, що не могли бути з нами. Відвідали ми школу, оглядали свої кляси і бачили перед своїми очима минуле: тайні сходини у Цьопи, відвідування домівки Вогнів, табори на Соколі і Космачі, Марійську Дружину, шкільний хор, драматичний гурток, відбиванкову дружину, чули голоси наших професорів. Бракувало наших терціянів, а зокрема одного, який завжди дуже сварив нас, дівчат.

Гостили ми у Наталки, Віри і Катрусі і у мене в кімнаті готелю. Ми хотіли побути разом якнайдовше. Про що ми говорили — тяжко було б описати. Про все, про цілих 50 років, яких ми не бачилися. Ніхто не нарікав, ніхто не скаржився. Наші політичні в'язні Наталка зі своїм симпатичним чоловіком, Вірка і Катруся не нарікали на своє пережите. Співчували нашому Любкови, який не знав, хто ми і що ми, коли ми прийшли відвідати його хворого. Та прегарна його виставка ще у наших очах. А завдяки щедрій Усі буде видана його „Монографія скульптур". І Марушка, дорога Марушка, скільки приязні в її голосі. Оля редагує третій том „Пропам'ятної книги".

Так ми зустрічалися кожного дня протягом двох тижнів. Кожного дня нам було приємно бачитися, завжди мали про що поговорити.

Одного дня ми їхали трамваєм, повним людей. Я голосно думала, де лíпше мені висісти, і тоді хтось обізвався: „Не переживай, бабушка, я тобі скажу, де висісти". У той момент я собі усвідомила, що виїхала зі Львова дуже молодою дівчиною, а вернулася „бабушкою". Лише дружба з моїми дорогими приятельками ніколи не постарілася.

Мирослава Хойнацька-Тершаковець

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в середу, 28-го липня 1993 р. по короткій та тяжкій недузі, відійшов у вічність в Hackettstown, N. J. на 70-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО та ДІДО

бл. п.

ЛЕВ ЛАСІЙ

нар. 18-го грудня, 1921 р. в селі Бовшів

ПАНАХИДА — п'ятниця, 30-го липня, 1993 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Union Funeral Home, 1600 Stuyvesant Ave., Union, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — субота, 31-го липня, 1993 р. в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя, Sanford Ave., Newark, N.J. **о год. 9:30 ранку, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія, в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.**

Горем прибиті:

дружина — АННА
сини — МІЛЬКО з дружиною ЛЕСЕЮ
— АНАТОЛЬ з дружиною РОКСОЛЯНОЮ
внуки — ДАНИЛКО, ТАЛЯ, МАРТУСЯ і АНДРІЙКО
свати — МИРОСЛАВ і ПАВЛИНА ДЕРЕШ
— ЯРОСЛАВА СОРОЧКО
та ближча і дальша родина в Канаді та Україні

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що у вівторок, 27-го липня, 1993 р. відійшов у вічність

бл. п.

маґістер прав

РОМАН ГАНІНЧАК

Народжений 29-го січня, 1908 р. у Львові

ПАРАСТАС у п'ятницю, 30-го липня о год. 7-ій вечора у похоронному заведенні Kutch Funeral Home, 215 Grand St., Trenton, N.J.

ПОХОРОН в суботу, 31-го липня о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві св. Йосафата при 1195 Deutz Ave., Trenton, N.J.

У глибокому смутку:

донька — ІРЕНА ПЛИС з чоловіком ПЕТРОМ
внуки — ОЛЕГ ПЛИС з дружиною КАРОЛА і дітьми КРІСТІН і ЕВЕН
— ЯРОСЛАВ ПЛИС
— ЛІДІЯ РОЯК з чоловіком КЕНЕТ
— ЛЕВ ГАНІНЧАК

Замість квітів прошу складати пожертви на ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ
272 Old Short Hills Rd., Short Hills, N.J. 07078

Ділимось сумною вісткою з родиною, приятелями, стриянами, що з волі Всевишнього в середу, 30-го червня 1993 р. на 75-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБУСЯ

бл. п.

ВІРА МАРІЯ ЗОБНІВ

з дому ЦУРКОВСЬКА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 3-го липня в українській католицькій церкві св. О. Миколая в Торонто, Канада. Тіло покійної перевезено на місце вічного спочинку на цвинтар PROSPECT **міста Торонто.**

Покійна залишила в глибокому смутку:

мужа — ОМЕЛЯНА
дочок — ЛЮБУ КЛИМКОВИЧ з мужем ЛЮБОМИРОМ та доньми СОФІЙКОЮ і РОМЦЕЮ в Чикаґо
— МАРУСЮ МАРМАШ з дітьми МАРКОМ, МАРТУСЕЮ та РОКСОЛЯНКОЮ
— ХРИСТЮ
братів — д-р РОМАНА з родиною
— інж. АДРІЯНА з родиною в Монтреалі
сестрінків — АНЮ МОСТОВИЧ з мужем в Чикаґо
— АНДРІЯ МОСТОВИЧА з родиною в Силвер Спрінґ, Мд.
та ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді, Україні і Польщі

СЛУЖБИ БОЖІ та Панахиди в 40-ий день відходу у вічність будуть відправлятися в неділю, 8-го серпня, в:

Канаді — в каплиці св. Володимира на Пластовій Оселі в Ґрефтон, Онтаріо.
Україні — в церкві Благовіщення Преч. Д.М. на Ланах в Стрию.
Америці — в катедрі св. О. Миколая в Чикаґо, год. 10:00

Фонд допомоги школам України

ККДУ від початку свого існування вважав найважнішими проєкти, які сприяли в піднесенні національної свідомости і перетворенні народу України в українську націю. Від успіху того перетворення залежить чи втримається самостійна Україна, чи буде вона сильною, багатою і шанованою сусідами.

По референдумі 1991 року допомога національній освіті була поставлена Координаційним Комітетом на перший плян. Для того був започаткований проєкт видання шкільних підручників (очолив проф. Р. Воронка), а опісля створений Фонд Допомоги Школам України (очолив інж. В. Володюк).

Щоб зрозуміти вагу такої діяльности, погляньмо коротко в історичне минуле. Більшість України перебувала у московській неволі майже три і півстоліття. Від Переяславської угоди 1654 року почалося систематичне переслідування і поступова ліквідація національної школи й українського друкованого слова. Завершенням цієї політики було закриття Києво-Могилянської Академії та заборона вживання української мови (Валуєвський та Емський укази). Україна, пробуджена в революцію 1917 року, не була готова до державного життя, і Українська Народна Республіка не втрималася.

В совєтську епоху, після розгрому українізації в 30-их роках, проводилася навальна русифікація не тільки провідної верстви, але й всього населення. Школа стала головним засобом денаціоналізації і викорінювання історичної пам'яті. Учителі усіх рівнів були так виховані та запрограмовані КПСС, щоб здійснювати політику деукраїнізації української молоді.

Визначний сучасний письменник Анатолій Дімаров в одному оповіданні пише, як дівчат, що вступили до Полтавського педінституту, попереджували: „Почуємо одне слово по-українськи, негайно відчислимо". Дівчата стали вистерігатися української мови як чуми. Приїхавши додому — жодним словом українським не „забруднили свої уста". Повиходивши заміж, дітей своїх вчили тільки „по-русски", оберігали їх від української мови як від хвороби („Літературна Україна", 1 липня 1993). Так підготовляли і виховували вчителів у самому серці України, в Полтаві, на батьківщині Івана Котляревського. Ну і в такому дусі були написані підручники всіх рівнів.

Фонд Допомоги Школам Україні при ККДУ вирішив допомогти Міністерству освіти України в нелегкому завданні розпочати виховання дітвори в початкових і середніх школах у національному та християнському дусі. Треба було починати швидко і рішуче зі скромних та відважних початків „Національної школи" у Гнідині біля Києва. Через толерантність тодішнього міністра освіти і співпрацю Товариства „Освіта", а зокрема члена його правління д-ра А. Погрібного (теперішнього першого заступника міністра освіти України) це вдалося.

Фонд, завдяки жертвенности УНС, місії „Думки про Віру" та численних осіб і організацій, допоміг видати великим тиражем чудові читанки для 1—4 кляс („Материнка", „Ластівка", „Біла Хата" і „Писанка") та літню читанку („Зелена Неділя"). Друкується „Історія України" Д. Дорошенка тиражем 300,000 примірників, яку міністерство призначило підручником для 7 і 8 кляс. Готується до друку 3-томова „Хрестоматія української літератури XX століття", кожний том тиражем 100,000 примірників. Кошти цих двох видань покрило патріотичне Товариство Сеньйорів у Маямі.

Недавно оголошено авторський конкурс на оригінальні підручники для загальноосвітніх шкіл з таких предметів: Історія України — 10—11 кляси, всесвітня історія — 10—11 кляси, географія — 5—9 кляси, українська література — 10—11 кляси, світова література — 10—11 кляси, основи інформатики — 10—11 кляси, правознавство — 8—9 кляси, іноземні мови (англійська, німецька, французька, польська, чеська і ін.).

Під час останніх відвідин Америки в травні 1993 року Анатолій Погрібний, перший заступник міністра освіти України, висловився про конечність видання українською мовою науково-методичних журналів для учителів, щоб піднести їх професійний рівень, вдосконалити методику навчання та розвинути українську термінологію. Тепер учителі користуються виключно російськими журналами, видаваними в Росії. Фонд Допомоги Школам України зобов'язався допомогти у цьому проєкті.

Міністерство освіти України „одідичило" вчителів зі совєтських часів, вихованих у комуністичному, атеїстичному і антиукраїнському дусі, переважно людей консервативних, але впливових у громаді. Воно мусить з ними працювати і їх перевишколювати, бо інших покищо немає. Тому така пекуча потреба українських науково-методичних журналів для переорієнтації вчителів, бо вони виховують нам ґенерацію української молоді. Заступник міністра освіти проф. А. Погрібний ставить потребу видання професійних журналів на рівні з потребою підручників. А на такі, здавалося б, ключові потреби міністерство не має фондів, бо Уряд бореться з інфляцією і дефіцитом.

Міністерство освіти вже запланувало, які журнали треба видавати і який їх тираж, які інститути будуть їх редагувати та приготовило кошториси. Плянується видати вісім журналів. Є надія, що коли ці видання започаткуються на один рік, учителі будуть передплачувати їх і вони стануть самовиплатними.

Фонд Допомоги Школам України вирішив уфундувати тепер початковий випуск п'ятьох журналів:

1. „Викладання історії та суспільно-економічних дисциплін" (ред. Харківський педінститут) тираж 15,000 примірників, двомісячник;
2. „Математика і фізика в школах України" (ред. Київський педінститут ім. Драгоманова), тир. 10,000, квартальник;
3. „Трудова та професійно-технічна підготовка" (ред. Київський педінститут ім. Драгоманова), тир. 10,000, квартальник;
4. „Природознавство у школі" (ред. Ніжинський педінститут), тир. 10,000, квартальник;
5. „Викладання предметів естетичного циклу" (ред. Полтавський педінститут), тир. 20,000, двомісячник.

Кошторис на ці журнали на рік виносить приблизно 100,000 дол. Фонд Допомоги Школам України вирішив виділити на ту ціль 50,000 дол. Других 50,000 дол. мусить доповнити Міністерство освіти з передплати цих журналів й інших засобів.

Журнали, які тепер не буде фінансувати ФДШУ:
6. „Іноземні мови в школі", тир. 10,000, двомісячник;
7. „Фізичне виховання в навчальних закладах України", тир. 10,000, кварт.;
8. „Техніка юних", тир. 10,000, місячник.

Ця стаття має на меті поінформувати громаду про діяльність ККДУ і згадати, що резерви ФДШУ поволі вичерпуються. Щоб здійснити зобов'язання ККДУ перед Міністерством освіти України у виданні підручників до вищих кляс, на які проголошено конкурс, і на видання учительських журналів, буде необхідним провести нову грошову збірку восени цього року. Всіх, хто хотів би допомогти у цьому благородному ділі, просимо виписувати чеки на Coordinating Committee to Aid Ukraine і переслати на адресу: Wolodymyr Wolowodiuk, 66 Susan Dr., Chatham Township, N.J. 07928.

Пожертви можна відтягати від федерального податку.

Василь Василів

МІЖНАРОДНИЙ ЖУРНАЛ „Аеро" і так звана Асоціяція екології непізнаного організовує науково-культурологічну експедицію до піраміди Геопса в Єгипті. Її метою є знайти „золоту сферу вічности", в якій нібито зберігаються давні знання, що тепер могли б дуже прислужитися людству.

П. і Д. Куль...

(Закінчення зі стор. 1)

ку християнську науку, щоб Церква могла давати народові належний провід на базі Христової віри та українського благочестя.

П. Куль народився 6-го січня 1921 року в Стратині біля Рогатина на Станіславівщині, син Михайла і Юстини, найстарший із трьох дітей. Приїхав до Канади 1939 року, де в Альберті працював бухгальтером та займався різними бизнесами. Вже здавна член братства при катедральній парафії св. Йосафата в Едмонтоні. Одружився з Дорис з дому Радеш в 1944 році. П. Куль від 1989 року є одним із основуючих членів дирекції Фундації Інституту ім. Митрополита Андрея Шептицького.

Дорис Куль народилася 1-го січня 1921 року в містечку Боян, Альта, донька Марії та Юстина, четверта із вісьмох дітей. Закінчила Едмонтонську учительську семінарію в 1942 році. Учителювала майже 34 роки аж до емеритури в 1974 році. Д. Куль — активна членка Ліґи Українських Католицьких Жінок при катедрі св. Йосафата в Едмонтоні.

Урочисті підписання угоди розпочалися відспіванням молитви „Царю Небесний" в каплиці свв. Богоотців Йоакима й Анни при інституті. Відтак прочитано молитву Митрополита Андрея за Божу Мудрість. Після молитви присутні перейшли до авдиторії, де почули привіт ректора університету о. Пієра Гуртубіза та привіт Митрополита М. Бзделя, ЧНІ, який заявив, що вже наспів час українській Церкві в Канаді, після столітнього періоду розбудови, подбати про вищу школу в рідній традиції. Відтак підписали угоду в імені університету його ректор о. Гуртубіз і віцеректор о. Колін Леванжі, а від фундації інституту президент Є. Черевик і член Дирекції П. Куль. Присутні привітали цю подію оплесками, а ректор університету пригадав всім історію пертрактацій з інститутом, починаючи від першої зустрічі у лютому 1989 року. За цей час апробовано програми бакалавреату та диплому східньо-християнських богословських студій, приготовано становища для двох повноштатних професорів, одобрено статут інституту, видано як друковані так і відеовидання.

Митрополит М. Германюк промовив до зібраних французькою мовою, підкреслюючи історичність цього моменту та факт, що східня перспектива конечна для того, щоб університет був дійсно вселенським.

Президент фундації Є. Черевик представив почесних гостей, жертводавців-фундаторів катедри подружжя Кулів, які вручили чека зі своєю пожервою. Присутні привітали жертводавців оплесками та многоліттєвієм.

Подяку всім, які причинились до розвитку цих подій, зложив основник і теперішній директор інституту о. д-р Андрій Чировський, підкреслюючи екуменічну настанову інституту, який має на меті послужити процесові зближення між греко-католиками і православними. Інститут має дати людям науку на найвищому рівні. Отець Чировський згадав раніший вклад оо. Василіян, о. Йосифа Андріїшина та інших, які продовж років викладали в цьому університеті східні предмети.

При кінці врочистостей наспів привіт від амбасади України, в якому сказано, що інститут вже доказав свою готовість допомагати вірним в Україні через свою діяльність, а університетові належиться признання за це, що сприяє праці інституту далеко поза Оттавою для українців — як католиків, так і православних.

Того вечора відбулася з цієї нагоди святкова вечеря в оттавському ресторані „Гайс".

За дальшими інформаціями про Інститут ім. Митрополита Андрея Шептицького можна звертатися на адресу: Sheptytsky Institute, Saint Paul University, 223 Main St., Ottawa, Ont. KIS IC4.

Б. Єльцин...

(Закінчення зі стор. 1)

той, використовуючи своє службове становище, допомагав членам родини їздити за кордон. Інші подробиці офіційних причин усунення Баранникова невідомі, але в будь-якому випадку приводом для цього був інцидент на кордоні Таджикістану, коли в результаті раптового нападу на сторожовий пост афганські і таджицькі бойовики вбили 25 і поранили вісьмох російських військовослужбовців. Сам Баранніков побував минулого тижня в Таджикістані, де обговорював з таджицьким урядом заходи щодо зміцнення безпеки кордонів.